

G. CARACTERITZACIÓ DELS HÀBITATS I DELS SECTORS DE SIGNIFICACIÓ FAUNÍSTICA.

1. CONSIDERACIONS PRÈVIES I OBJECTIUS DEL TREBALL

La inclusió d'un apartat dedicat a la fauna en un treball multidisciplinari d'avaluació ambiental d'un territori es fonamenta en el fet que els recursos faunístics són de gran utilitat com a indicadors dels valors i potencialitats ecològics d'un determinat paisatge.

La fauna està totalment interrelacionada amb d'altres elements del medi físic dels que en depèn: coberta vegetal, factors topogràfics, fisiogràfics, però també factors antròpics. Així doncs, el poblament faunístic és molt susceptible als canvis, i el seu estat en un moment donat és un fidel indicador del paisatge i, fins i tot, dels processos de canvis d'usos d'una determinada regió. En aquest treball es pretén, doncs, caracteritzar el territori del municipi de la Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès des d'un punt de vista faunístic, és a dir, definir els anomenats **hàbitats** presents, i avaluar-ne l'estat i el potencial de la fauna del terme. A partir d'aquí podem determinar els sectors de més interès faunístic per tal que s'incorporin aquests valors en el planejament.

El territori objecte d'aquest estudi presenta, des de la perspectiva faunística, la configuració d'un típic mosaic mediterrani sobre una matriu agrícola en la qual hi trobem una component forestal força diversa; aquests ambients forestals tenen, d'altra banda, una diferent significació en funció de la seva disposició i extensió. Ara bé, amb una visió més aprofundida, es poden definir diferents hàbitats que acullen de manera significativa determinades espècies faunístiques. A partir de la caracterització dels hàbitats faunístics es defineixen, doncs, els diferents sectors i les àrees d'interès faunístic de l'àrea d'estudi.

La definició d'hàbitat és molt senzilla; de fet aquest és un concepte utilitzat pels biòlegs de camp per referir-se a una àrea determinada amb certa uniformitat en quant a geografia física, vegetació o de qualsevol altre característica que hom decideixi que és important (o fàcilment reconeixible), on viuen plantes i animals i que per tant és digna d'estudi.

La tipificació i avaluació dels hàbitats està vinculada al potencial de cada hàbitat per donar resposta als requeriments de la fauna:

- **Aliment i Aigua** en les diverses èpoques de l'any,
- **Recer** o zones de refugi i protecció,

- **Espai** per tal d'aconseguir menjar, recer o trobar parella.
- **Requeriments especials:** Algunes espècies tenen necessitats molt especials, per exemple a l'hora de reproduir-se, determinats ocells com l'òliba requeriran de construccions humanes prou tranquil·les com golfes, ruïnes. D'altres com les espècies rupícoles requeriran de penya-segats. Els picots necessiten arbres prou vells o fins i tot morts per excavar-hi els nius...

2. OBJECTIUS

Aquest treball s'ha plantejat en funció dels següents objectius:

- Caracterització general i cartografiada dels hàbitats en funció dels seus components a partir de la cartografia de les formacions vegetals, del relleu i la configuració i disposició dels conreus.
- Prospecció faunística estratificada en cada unitat de paisatge per tal d'obtenir el màxim d'informació de la fauna de l'àrea d'estudi però sense ànim de fer un llistat o catàleg exhaustiu.
- Localització cartografiada dels sectors d'interès faunístic i detecció de les principals problemàtiques que incideixen sobre la fauna.

3. METODOLOGIA

Aquest informe està basat principalment en el treball de camp propi i de la consulta bibliogràfica per tal de solventar alguns dubtes.

També hem considerat la informació disponible sobre els hàbitats de Catalunya que hi ha a disposició del públic a la pàgina web del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, talls cartogràfics digitals a escala 1:50.000 i de manera molt especial s'ha estudiat la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000.

El treball de camp s'ha realitzat en el període comprès entre novembre i juny. S'han efectuat 17 sortides de camp per part de tres persones. Aquestes sortides realitzades de manera esglaonada en funció de l'època i fins i tot de l'hora, han permès de recollir informació directa i obtenir alhora una bona visió de la realitat faunística de l'àmbit del treball.

S'han visitat la totalitat de localitats d'interès faunístic de l'àrea d'estudi i s'han registrat totes les dades directes i indirectes per a cada una de les unitats de paisatge prospectades.

S'ha prestat especial atenció als ocells a causa de la seva marcada relació amb l'estructura de la vegetació durant de l'època de cria i de la facilitat de la seva detecció.

La detecció dels mamífers s'ha efectuat normalment a partir de dades indirectes: petjades, excrements i restes de menjar. També s'han fet diverses consultes personals sobre la fauna de la zona.

Per fer la presentació dels resultats ho hem estructurat en dos apartats que estan íntimament relacionats: Els Hàbitats i els Sectors de significació faunística amb la finalitat de contribuir a una planificació integral de l'àrea d'estudi.

4. ELS HÀBITATS DE LA MMAP

Aquest apartat es basa en la cartografia de la coberta vegetal i el mapa agrari del municipi. Els nous polígons que en resulten incorporen, però, diversos aspectes exclusivament faunístics. Això suposa l'adjudicació de noves categories de caracterització del territori des d'un punt de vista de funcionalitat per a la fauna.

Hem definit les següents categories:

1. Hàbitats forestals

- a) Formacions forestals denses de l'Ordal
- b) Pinedes i alzinars en turons i carenes
- c) Hàbitats forestals associats a barrancs, torrents i cursos fluvials amb funció d'hàbitats de ribera

2. Hàbitats arbustius

- a) Formacions arbustives denses (màquies i garrigues) en àrees en regeneració després dels incendis.
- b) Formacions arbustives esclarissades: brolles i brolles arbrades en pinedes en regeneració.

3. Hàbitats oberts en àrees no conreades: Els erms

4. Hàbitats agrícoles

a) Conreus de secà: vinyes i conreus arbrats

b) Conreus d'horta

5. Hàbitats de mosaic

6. *Ambients aquàtics i vegetació de ribera associada.*

7. Hàbitats rupícoles i de talús.

8. Hàbitats antropògens

4.1. Hàbitats forestals

Des de la perspectiva faunística es poden diferenciar a l'àrea d'estudi ambients forestals amb diferent configuració i funció.

a) Formacions forestals denses de l'Ordal

Els Hàbitats forestals més denses, conformats majoritàriament per pinedes de pi blanc amb alguns petits enclaus d'alzinars ben constituïts, es troben especialment al sector de l'Ordal. La massa forestal d'aquesta Serra presenta a l'actualitat una marcada heterogeneïtat estructural com a resultat de les diferències degudes a la incidència dels incendis i també en les respostes de la vegetació. Als sectors no afectats pels darrers incendis encara es troben pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) denses que hostatgen la típica fauna de les pinedes mediterrànies. La presència de clapes d'alzinars ben constituïts atorguen diversitat faunística a l'àrea. La principal característica d'aquest hàbitat és que els boscos denses permeten la nidificació d'espècies d'ocells rapinyaires com ara l'astor (*Accipiter gentilis*), espècie que s'ha observat en època de cria durant el treball de camp específic per a aquest estudi, a l'igual que l'esparver (*Accipiter nisus*) molt semblant però de mida més petita.

L'avifauna més característica dels boscos denses inclou espècies com el tudó (*Columba palumbus*), molt abundant, el tord (*Turdus philomelos*), el pit-roig (*Erithacus rubecula*), el gaig (*Garrulus glandarius*) o el bruel (*Regulus ignicapillus*). La comunitat dels boscos denses és força estable en el decurs de l'any i està conformada per espècies bàsicament sedentàries. A l'hivern, i sempre en àmbit de coníferes, quan hi ha onades de fred hi és present el reietó (*Regulus regulus*) mentre que el pardal de bardissa (*Prunella modularis*) és un hivernant molt característic del sotabosc dens. En totes les sortides s'han trobat evidències d'una presència notòria del senglar (*Sus scrofa*) especialment en àrees de fondal amb presència significativa d'alzinar.

Tanmateix, el mamífer més significatiu de les pinedes de pi blanc és l'esquirol (*Sciurus vulgaris*) del qual en el decurs de l'estudi, malauradament hem trobat diversos exemplars atropellats a la carretera als voltants de Gelida.

b) Hàbitats forestals en carenes i turons, i bosquetons intersticials entre els conreus

En funció de la seva superfície i ubicació, les pinedes de l'Alt Penedès juguen un paper ben diferenciat sempre des de l'òptica faunística. Tot i que la comarca, llevat del sector de l'Ordal, és majoritàriament agrícola, en els turons i capçaleres dels vessants de les conques del Riu de Bitlles i l'Anoia, trobem els romanents dels boscos ara configurats per clapes més o menys contínues de pinedes en sectors elevats que han estat transformats en conreus. Aquestes pinedes en turons i carenes, tal com ja es va caracteritzar al terme de Sant Sadurn d'Anoia, presenten un interès que va més enllà del seu rol faunístic ja que defineixen límits molt clars, sovint coincidents amb els municipals, i que separen aquestes àrees encara aforestades amb els límits d'urbanitzacions.

L'existència d'aquests bosquetons, amb superfícies que varien entre les 10 i les 100 Has, suposa la presència en l'àrea d'estudi, territorialment agrícola, d'espècies pròpies de les pinedes. Aquí són omnipresents les mallerengues de diverses espècies com la mallerenga carbonera (*Parus major*), la mallerenga blava (*Parus caeruleus*), la mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*), i molt especialment la mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*). També són propis el raspinnell (*Certhia brachydactyla*), el mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*), i els coloms de bosc com els tudons (*Columba palumbus*) i, encara més específicament en època de cria, les tòrtora (*Streptopelia turtur*), o els picots verds (*Picus viridis*). Pel que fa a rapinyaires nocturns, a les pinedes de l'àrea d'estudi hi cria, com a espècie que considerem d'interès, el mussol banyut (*Asio otus*), i el petit xot (*Otus scops*), aquest darrer només present a la primavera i l'estiu. Quan presenten suficient extensió, a les pinedes hi cria alguna parella d'esparver (*Accipiter nisus*) i també són aprofitades pels aligots (*Buteo buteo*), rapinyaire que així mateix explota la component de talaia dels turons i carenes adjacents als conreus.

Una característica important dels boscos intersticials entre la matriu agrícola és l'efecte d'ecotò. Un cas evident és l'abundosa i notòria presència de caus de conill en les àrees limítrofes dels bosquetons des d'on accedeixen sense dificultat als conreus i espais de formacions herbàcies on s'alimenten.

c) Hàbitats forestals associats a barrancs, torrents i cursos fluvials amb funció d'hàbitats de ribera

Aquests ambients són especialment interessants i característics del paisatge penedesenc. Allà on, per raons suposadament orogràfiques, no s'ha pogut conrear es mantenen els característics barrancs excavats pels diferents torrents. La caracterització d'aquest ambient com a hàbitat faunístic s'ha basat de manera genèrica en aspectes de funcionalitat i no tant per la composició específica dels arbres presents, raó per la qual difereix una mica de la categorització feta des de lectures estrictament forestals i de vegetació.

En un territori eminentment caracteritzat pels conreus, aquests hàbitats forestals en fondal configuren de manera evident l'actual paisatge penedesenc i resulten de gran interès com a refugi per a la fauna. Aquest efecte de protecció ve definit per dos factors: el propi pendent i el creixement de la vegetació arbustiva i arbrada per la llera i àmbits associats als torrents.

Tal com es descriu en l'apartat de vegetació, aquests barrancs estan majoritàriament ocupats per pinedes; tanmateix en ocasions s'aprecien ambients de ribera ben definits per la presència d'arbres caducifolis. Des del nostre punt de vista considerem que la xarxa de barrancs més o menys profunds configuren un hàbitat ben determinat i de gran interès en tot l'àmbit de l'estudi.

Es tracta, doncs, d'un hàbitat de nidificació per espècies de rapinyaires forestals com l'esparver (*Accipiter nisus*), el gamarús (*Strix aluco*), i en alguns indrets possiblement també per l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*); així mateix són enclaus bàsics per a molts mamífers com el senglar (*Sus scrofa*), el toixó (*Meles meles*), la fagina (*Martes foina*) o la guineu (*Vulpes vulpes*). En els barrancs són molt freqüents els caus de rosegadors com el ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*), per la qual cosa no ens ha d'estranyar la presència de tants depredadors de mida mitjana en aquest ambient.

Aquestes espècies de mamífers aprofiten la xarxa de torrents per interrelacionar-se, ubicar-hi els caus i desplaçar-se en un entorn més favorable i segur que no pas els ambients oberts que defineixen els conreus. En qualsevol cas la proximitat a hàbitats agrícoles i de mosaic que actuen com a àrees d'alimentació, atorga a aquest hàbitat un valor afegit. Les característiques frescals dels fondals ofereixen opcions per a un rèptil que precisament defuig els ambients massa assolellats, es tracta del vidriol o serp de vidre (*Anguis fragilis*) que hem pogut observar durant el treball de camp.

A l'igual que es va fer en el decurs de l'estudi de Sant Sadurní d'Anoia, l'avifauna dels barrancs ha estat especialment prospectada durant la preparació d'aquest informe.

En els recorreguts i estacions d'escolta s'han detectat les següents espècies nidificants:

Tord (*Turdus philomelos*)
Merla (*Turdus merula*)
Griva (*Turdus viscivorus*)
Rossinyol bord (*Cettia cetti*)
Oriol (*Oriolus oriolus*)
Tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*)
Tallarol de garriga (*Sylvia cantillans*)
Tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*)
Raspinel·l comú (*Certhia brachydactyla*)
Pit roig (*Erithacus rubecula*)
Bruel (*Regulus ignicapillus*)
Tudó (*Columba palumbus*)
Tòrtora (*Streptopelia turtur*)
Picot verd (*Picus viridis*)
Gaig (*Garrulus glandarius*)
Mallerenga blava (*Parus caeruleus*)
Mallerenga carbonera (*Parus major*)
Mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*)
Mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*)
Cargolet (*Troglodytes troglodytes*)
Rossinyol (*Luscinia megarhynchos*)
Bosqueta (*Hipollais polyglotta*)

4.2. Complex de formacions arbustives i Brolles arbrades

a) Formacions arbustives denses: Màquies i Garrigues.

A l'àrea d'estudi aquest hàbitat apareix de manera significativa en àrees forestals en fase de regeneració després d'incendis. La rebrotada de les espècies pròpies de l'alzinar configuren un atapeït entramat de vegetació que es correspon de manera clara amb un hàbitat faunístic molt ben definit conformat per màquies i garrigues que s'ubiquen de manera majoritària a les Serres de l'Ordal en els termes municipals de Subirats i Gelida.

Les màquies són un hàbitat especialment interessant per a la fauna mediterrània. En el cas dels ocells és aquí on trobem una comunitat més homogènia. El grup dels tallarols està excepcionalment ben representat. Hi nidifiquen la pràctica totalitat d'espècies mediterrànies d'aquest grup com el tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*), el tallarol de garriga (*Sylvia cantillans*) molt abundant en els boscos amb estrat arbustiu ben desenvolupat, i la tallareta cuallarga (*Sylvia undata*).

Tot i que de vegades es considera que les màquies són ambients degradats perquè suposen una de les fases de regeneració dels boscos després de patir incendis, des de la lectura faunística volem incidir en el paper important que aquestes formacions juguen en el nostre paisatge. Les màquies i garrigues són l'hàbitat privilegiat de dues espècies presa bàsiques en els ecosistemes mediterranis com la perdiu (*Alectoris rufa*) i el conill (*Oryctolagus cuniculus*). Així doncs, paradoxalment, després dels incendis es produeix un augment de les densitats d'aquestes espècies tan bàsiques per a la conservació de rapinyaires de cabdal interès com l'àguila perdiguera (*Hieraetus fasciatus*), la qual pot subsistir tot i que part del seu territori s'hagi vist afectat pel pas del foc.

b) Formacions arbustives esclarissades: Brolles i brolles arbrades en pinedes en regeneració.

A l'àmbit de l'estudi, es fa difícil definir límits clars entre les formacions arbustives denses amb estructura de màquia, les brolles més esclarissades de bruc d'hivern (*Erica multiflora*), romaní (*Rosmarinus officinalis*) i gatosa (*Ulex parviflorus*), i les brolles arbrades a causa de la regeneració de pi blanc. Aquestes formacions les trobem imbricades tant al sector de l'Ordal com a les muntanyes de la Serra del Bolet a Sant Quintí de Mediona. Tanmateix podem establir algunes divergències faunístiques relacionades amb la diversa cobertura de la vegetació arbustiva i les diferències en la significació de les pinedes en recuperació.

Tot i que la composició d'espècies ha resultat similar a la de màquies i garrigues, hem trobat a les brolles una major presència de rèptils, especialment de la colobra verda (*Malpolon monspessulanus*), la serp blanca (*Elaphe scalaris*) i del llargardaix (*Lacerta lepida*). Així doncs no ens ha d'estranyar que les brolles hagin estat un dels ambients on haguem observat amb més freqüència l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*) que s'alimenta precisament de rèptils.

Brolles però també garrigues i màquies denses properes a conreus han estat l'hàbitat en què s'han observat repetidament les dues espècies de lànids presents a la zona, el capsigrany (*Lanius senator*), espècie migradora i per tant present a la primavera i estiu, i el botxí meridional (*Lanius excubitor*) de

mida més gran i present tot l'any. Volem significar la presència del tallarol emmascarat (*Sylvia hortensis*), espècie típicament mediterrània, que podria reproduir-se en les brolles arbrades amb pi blanc. La griva (*Turdus viscivorus*) sembla així mateix estar lligada a les brolles arbrades amb presència de petits nuclis de pins que han sobreviscut al pas del foc. AL capvespre i a les nits d'estiu sentirem un so monòton que hom ha comparat amb el d'un petit motor, és l'enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*) espècie inclosa a l'Annex 1 de la Directiva Aves de la Comunitat Europea. Finalment esmentem la també possible nidificació de l'hortolà (*Emberiza hortulana*), espècie lligada a les àrees eixutes i relativament pedregoses que defineixen aquest paisatge modelat per la recurrència d'incendis forestals.

4.3. Hàbitats oberts herbàcis en àrees no conreades: Els erms

A l'àrea d'estudi les àrees obertes, és a dir prats i fenassars, suposen la primera fase de l'abandonament dels conreus o són resultants d'alguna actuació humana prèvia a l'alteració definitiva d'aquests espais i per tant coincideixen amb els erms. Es troben escampats pels diferents sectors i termes municipals i de fet no suposen un hàbitat amb peces de suficient entitat territorial. Tanmateix apareixen al grafiat pel paper que juguen sobretot quan es troben en àrees properes a formacions més tancades.

En la majoria de casos la diferència respecte els conreus és la presència d'espècies de plantes herbàcies absents de les àrees conreades i que resulten atractives tant per a invertebrats (insectes lepidòpters, coleòpters, però també mol·luscs) que a la vegada suposen una font d'alimentació per a molts vertebrats. Localment hostatgen espècies d'ambients oberts que no difereixen gaire de les presents en els conreus no arbrats. A causa de la ràpida dinàmica d'aquestes formacions en poc temps poden adquirir una component més arbustiva.

Aquest ambient, en el cas del municipi estudiat, es relaciona amb la xarxa lineal definida pels marges i vores de conreus i camins que mantenen la vegetació ruderal. Aquesta vegetació està constituïda per nombroses espècies botàniques i suposa una variada oferta per a la fauna: punts de nidificació per a alguns ocells, refugi per a petits mamífers i un ambient privilegiat per als rèptils, molt especialment on es mantenen murets i tanques de pedra.

Els rèptils localitzats han estat la serp verda (*Malpolon monspessulanus*), la serp d'escala (*Elaphe scalaris*), el llargardaix (*Lacerta lepida*) i la sargantana (*Podarcis hispanica*). Ocells com el trist (*Cisticola juncidis*) o la cadenera (*Carduelis carduelis*) són els més abundants en aquestes

formacions herbàcies. Destaquem la presència del trobat (*Anthus campestris*), espècie inclosa a l'Annex 1 de la Directiva Aves, que requereix d'espais oberts i que també sovinteja àrees conreades.

4.4. Els hàbitats agrícoles

Els conreus són la matriu del paisatge de la comarca. La característica més rellevant dels conreus com a hàbitat faunístic rau sens dubte en el seu interès com a àrea d'alimentació.

El paisatge agrari presenta diferències associades al relleu o a la propietat. De manera molt aproximada podem considerar que les grans parcel·les sense discontinuïtats suposen territoris d'alimentació ideals pels grans ocells rapinyaires mentre que l'estructura de parcel·les de menor superfície, ben definides per feixes i marges vegetats, suposen un paisatge més variat i per tant són àrees de superior interès des de la perspectiva de la biodiversitat.

Des del punt de vista de la fauna cal diferenciar el paisatge agrícola dominant al territori de la MMAP, és a dir els conreus majoritàriament de secà (vinya, conreus arbrats com oliveres i presseguers i conreus de cereals), dels conreus d'horta ubicats a ambients més associats a riberes.

a) Conreus de secà: vinyes i conreus arbrats

La matriu agrícola del territori objecte d'estudi s'ajusta majoritàriament a la primera categoria. Tanmateix a l'actualitat no podem parlar de conreus estrictament de secà ja que diverses tècniques relacionades amb el rec es fan cada vegada més presents tant a la vinya com al conreu de fruiters.

Fig. 1: vinyes, oliveres i petites clapes de bosc conformen aquest paisatge. A destacar la presència en augment de vinyes amb filat.

Les vinyes i altres conreus de secà de l'àrea d'estudi són molt utilitzats per a diverses espècies entre les que cal fer esment especial a l'àguila cuabarrada (*Hieraetus fasciatus*). En l'àmbit estricte del present treball hi nidifica una parella d'àguila cuabarrada, però cal tenir en compte que el sector objecte de l'estudi pot ésser considerat com a àrea d'alimentació de fins a tres parelles d'aquesta espècie del màxim interès científic. Així doncs podríem concloure que la pràctica totalitat de les àrees obertes i arbustives del nostre àmbit poden ésser considerades com a territori de caça per alguna de les parelles nidificants a l'Alt Penedès. Això és així perquè en els conreus, ambients oberts, brolles i garrigues és precisament on els grans rapinyaires troben les seves preses en majors densitats (conills, perdius, rèptils).

Cal tenir en compte aquesta visió global del rol que juguen els conreus per tal de dur a terme una gestió compatible amb la conservació dels valors faunístics del terme. Així doncs, hem d'alertar del creixent procés d'explanació que s'observa als conreus de la comarca. L'eliminació física de l'estructura en feixes suposa la desaparició dels marges, murets i altres elements potenciadors de la biodiversitat. Així mateix cal estar atents als efectes de l'entramat de filats relacionats amb la mecanització de les activitats agrícoles. Aquests filats poden resultar perjudicials per les rapinyaires que cacen als conreus. Tanmateix i després de posar-nos en contacte amb els tècnics en fauna de la DGMAH, fins el moment no es coneixen casos d'afectació ni accident per aquest fet.

Fig. 2. Conreu extensiu de vinyes. Desapareixen els murets i marges propis de les tradicionals vinyes aterassades.

Una de les característiques de la fauna pròpia dels conreus és la seva variabilitat en funció de l'època de l'any. A l'hivern, els conreus del Penedès estan plens de vida, s'observen estols molt nombrosos d'ocells hivernants que recorren els camps a la recerca de menjar. En els itineraris realitzats en diferents conreus, bàsicament vinyes s'han observats les espècies següents:

Cogullada vulgar (*Galerida cristata*)
Cotoliu (*Lullula arborea*)
Titelles (*Anthus pratensis*)
Cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*)
Cuereta blanca (*Motacilla alba*)
Pit-roig (*Erithacus rubecula*)
Cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*)
Bitxac (*Saxicola torquata*)
Merla (*Turdus merula*)
Tords (*Turdus philomelos*)
Tord ala-roig (*Turdus iliacus*)
Tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*)
Tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*)
Mallarenga blava (*Parus caeruleus*)
Gaig (*Garrulus glandarius*)
Garsa (*Pica pica*)
Estornell negre (*Sturnus unicolor*)
Pardal comú (*Passer domesticus*)
Pardal xàrrec (*Passer montanus*)
Pinsà (*Fringilla coelebs*)
Gafarrons (*Serinus serinus*)
Verdum (*Carduelis chloris*)
Cadenera (*Carduelis cannabina*)
Passerell (*Carduelis cannabina*)
Cruixidell (*Miliaria calandra*)
Gratapalles (*Emberiza cirlus*)
Sit negre (*Emberiza cia*)

A la primavera ja no trobem grans estols. Dels nombrosos fringíl·lids esmentats a l'hivern, en època de cria en resten però, parelles de passerells, cadeneres i gafarrons que s'afegeixen a espècies típiques d'aquest hàbitat com ara les cogullades (*Galerida cristata*), el bitxac (*Saxicola torquata*), el cruixidell

(*Miliaria calandra*) o el gratapalles (*Emberiza cirius*). A les cabanes tan típiques d'alguns àmbits de l'Alt Penedès com Sant Quintí de Mediona hi hem trobat dades de cria del mussol (*Athene noctua*) mentre que en construccions rurals però que gaudeixen de tranquil·litat encara hi cria l'òliba (*Tyto alba*) extraordinària consumidora de ratolins de camp (*Mus spretus*), ratolins casolans (*Mus musculus*) i musaranyes (*Crocidura russula*). A la primavera la puput (*Upupa epops*) està ben associada a aquests conreus com és el cas de l'abellerol. Menys conegut pels seus hàbits crepusculars és el siboc (*Caprimulgus ruficollis*) que repeteix incansablement el seu cant monòton els capvespres i nits d'estiu. Els conills, les perdius i les guatlles (*Coturnix coturnix*) a l'estiu, són encara representatives d'aquests conreus en els quals la presència de marges, murets i les magnífiques barraques, gairebé restringides al mosaic de conreus de Sant Quintí de Mediona, formen part del paisatge agrícola. Com hem comentat anteriorment, amb l'increment de les explanacions i la simplificació de l'estructura de les parcel·les de conreu es produeix una rarefacció d'aquestes espècies que hom considera bàsiques en els ecosistemes mediterranis.

Fig. 3. Típica barraca, al mosaic de Sant Quintí de Mediona.

b) Conreus d'horta

En àmbits més relacionats amb les riberes s'estenen els horts. Peces petites, variades per definició, amb marges i bardissars ben definits. No ens ha d'estranyar que aquí les espècies d'animals presents siguin ben diferents de les que trobem en les extensions circumdants, de vegades monòtones, de vinyes.

Aquí els ocells més freqüents són el rossinyol (*Luscinia megarhynchos*), el rossinyol bord (*Cettia cetti*), la cuereta blanca (*Motacilla alba*) o la merla (*Turdus merula*). A l'hivern el pitroig (*Erithacus rubecula*) o el pardal de bardissa (*Prunella modularis*) i a la primavera l'oriol (*Oriolus oriolus*), que en el cas del mascle presenta una coloració i cant inconfusible, atorguen varietat i paisatge sonor a l'horta penedesenca.

El toixó, a la recerca de cucs en els sols tous pel rec i remoguts pel manteniment diari, i els senglars són visitants no sempre desitjats ni ben rebuts pels pagesos d'aquests conreus. En canvi l'erició (*Erinaceus europeus*), espècie molt útil pel pagès ja que s'alimenta bàsicament d'insectes i cargols, passa més desapercebut. El gripau comú (*Bufo bufo*), amb una dieta similar, és una espècie també molt beneficiosa en els horts i jardins humits.

4.5. Els hàbitats de mosaic

Tal com hem comentat en diferents apartats d'aquest informe, a vol d'ocell podem considerar que bona part del paisatge de la MMAP és de fet un mosaic de conreus boscos i conques. Tot i que hem definit uns hàbitats diferenciats amb entitat territorial pròpia, en alguns sectors de l'àmbit hem cregut oportú mantenir la denominació de mosaic a l'hora de definir alguns sectors. A la zona Nord de Sant Quintí de Mediona, o a l'àmbit agrícola del terme de Subirats, posem per cas, la imbricació de conreus de vinya, fruiters, oliveres amb els boscos intersticials o els fondals i barrancs és tan marcada que la denominació de l'hàbitat faunístic coincideix amb la paisatgística; ens trobem doncs davant dels típics mosaics mediterranis que atorguen al nostre territori un grau molt elevat de biodiversitat.

A l'àrea d'estudi hem definit com a hàbitat faunístic de mosaic dos sectors diferenciats:

- D'una banda l'àrea de relleus molt suaus localitzada al terme de Sant Quintí de Mediona on els conreus de vinya, però també d'oliveres, connecten amb petites clapes de pinedes i amb àmbits de fondal, i que s'estén des de la Soleia fins al Comarquinal.
- L'altra sector es troba al terme de Subirats en la zona fronterera de les muntanyes de l'Ordal; aquí l'escenari és quelcom diferent: els conreus presenten una clara estructura de petites feixes definides pel fort pendent del límit de la serra; així doncs, la relació amb la fauna de les brolles, garrigues i boscos és molt marcada.

Un altre sector on també hi trobem una estructura de mosaic és a l'àmbit Nord de Sant Llorenç d'Hortons. Tanmateix, en aquest darrer cas, a l'hora de cartografiar els hàbitats faunístics hem optat per diferenciar els conreus i els hàbitats forestals, per tal de fer èmfasi en la necessitat de conservar els barrancs presents al sector.

Les espècies dels mosaics no són exclusives; moltes d'elles ja les hem citat bé parlant dels boscos, dels conreus o dels ambients embardissats. Aquí trobem però una riquesa directament relacionada amb l'heterogeneïtat i amb la gran quantitat de nínxols ecològics presents. En diferents treballs s'ha constatat que en els ecosistemes mediterranis els índexs màxims de riquesa específica, el que hom anomena biodiversitat, es troben precisament en aquests ambients heterogenis amb què els ecòlegs anomenen efecte d'ecotó o de vora tan notori.

Posats a triar alguna espècie que caracteritzi els ambients de mosaic, escollim un ocell, el cotoliu (*Lullulla arborea*), inclòs a l'Annex 1 de la Directiva Aus de la Comunitat Europea que canta incansablement tant des de pins com des de fruiters i fils elèctrics; i a un mamífer, el toixó (*Meles meles*). El toixó s'alimenta als conreus on menja cucs, fruits i petits animalons, però també al bosc; ubica els caus als talussos de les rieres i utilitza els fondals i barrancs per tal de desplaçar-se i connectar amb grups veïns. Podem dir, doncs, que presenta una gran adaptació a aquests paisatges modelats secular i harmònicament de la ma de l'home. Així mateix el toixó no és pas immune a la pressió i problemàtiques inherents a aquests ambients antropitzats: ha estat perseguit (fins fa poc se'l considerava erròniament com a mamífer depredador susceptible d'ésser caçat amb escasses restriccions), i pateix els efectes de la fragmentació per infraestructures viàries i les pèrdues d'hàbitat generades per la urbanització d'ambients agrícoles.

Fig. 4. Petjades de toixó (*Meles meles*) en el fons d'un barranc.

4.6. **Hàbitats aquàtics i de ribera**

Els hàbitats de ribera queden clarament delimitats per l'àmbit d'influència del Riu Anoia, Riu de Bitlles i la Riera de Lavernó. Els tres són cursos d'aigua ben definits i amb una problemàtica faunística comuna i complexa que es detallarà en l'apartat corresponent. Tot i que l'estat de conservació actual hauria de millorar de manera notòria, durant aquest treball s'ha constatat l'interès faunístic actual i sobretot el seu gran potencial, cas que es procedeixi a adoptar mesures de restauració.

Les riberes de la riera de Lavernó, del riu de Bitlles i del riu Anoia són de gran interès com a corredors biològics i com a hàbitat de diverses espècies protegides com la tortuga de rierol (*Mauremys leprosa*).

Les formacions forestals de ribera estan constituïdes bàsicament per alberedes més o menys ben constituïdes però que en qualsevol cas defineixen un ambient faunístic divers i molt contrastat amb el paisatge conreat dominant.

Els estrats arbori i arbusti estan ocupats per diverses espècies d'ocells, algunes de les quals com l'oriol (*Oriolus oriolus*) o el rossinyol bastard (*Cettia cetti*) s'han localitzat de manera molt especial en sistemes riberencs. Els cursos d'aigua de l'Anoia i el Lavernó han proporcionat alguna sorpresa amb la localització de diverses parelles nidificants del corriol petit (*Charadrius dubius*), espècie d'ocell limícola que requereix de platges amb còdols i que presenta a Catalunya una distribució restringida. L'ànec coll-verd (*Anas platyrhynchos*) és un nidificant ja conegut de l'Anoia i el Lavernó i la seva presència es fa fàcil de detectar des dels ponts principals. La polla d'aigua (*Gallinula chloropus*) és una espècie molt poc exigent i que ha estat registrada fins i tot en el Riu de Bitlles on les condicions de

contaminació s'han fet molt evidents durant aquest període. En el decurs del treball de camp s'han fet observacions d'altres espècies de riu com la xivitona (*Actitis hypoleucos*), segurament d'exemplars en pas migratori. En el treball Siguem Observadors (Belles, A) es destaca la presència del teixidor (*Remiz pendulinus*) en el pas de l'Anoia per Gelida. Aquest ocell fa uns nius molt típics en les arbredes de ribera.

Pel que fa als mamífers, les vores del riu han permès l'observació de petjades de toixó (*Meles meles*) i porc senglar (*Sus scrofa*). En destaquem l'observació en una zona de canyar del Lavernó de la rata d'aigua (*Arvicola sapidus*), espècie de rosegador de la família dels Micròtids cada cop més rarificada i que, malgrat el seu nom, no està emparentada amb les rates (*Rattus sp.*) ni els ratolins, sinó amb els talpons.

Els amfibis més característics d'aquestes ribes són la granota verda (*Rana perezii*) i la reineta (*Hyla meridionalis*).

En quant a la qualitat de l'aigua val a dir que l'Anoia està inclòs en el seguiment que en fa la Diputació de Barcelona en Conveni amb el Departament d'Ecologia de la Universitat de Barcelona, utilitzant-ne bioindicadors que constaten la preocupant eutrofització dels cursos d'aigua al seu pas pel terme. A més, cal afegir els episodis de contaminació que es presenten regularment al Riu de Bitlles i a l'Anoia, que suposen la mort de gran quantitat de peixos ciprínids i als que podríem atribuir la manca d'observacions durant el nostre treball de camp de la tortuga de rierol (*Mauremys caspica*), espècie protegida i de gran interès, i de la qual se'n tenen dades recents a l'Anoia. D'altra banda són conegudes les anomalies que es presenten en la població de carpes de l'Anoia que incideixen en l'aparell reproductor i que sembla ser que seria deguda a abocaments de productes químics utilitzats en la indústria d'adob de pells aigües amunt.

Els ambients aquàtics d'origen artificial

Els ambients aquàtics puntuals d'origen artificial i els seus àmbits d'influència tenen lògicament unes característiques pròpies.

El llac de Can Codorniu, d'origen artificial per a la represa del torrent que li dona nom, té una mida considerable de 5 Ha. Es tracta sens dubte de l'indret més ben estudiat des de la

perspectiva de la fauna. En un detallat treball realitzat per Xavier Chortó es citen fins a 70 espècies d'ocells i una important presència d'espècies d'amfibis, rèptils, peixos i mamífers al llac i rodalies. Aquest espai mereix, doncs, de la màxima atenció pel que fa a la conservació, restauració i acondicionament per a les activitats de divulgació i educació ambiental.

Presenten interès puntual algunes basses amb finalitats agrícoles que poden suposar punts de cria per amfibis com és el cas d'una important població reproductora del gripau corredor (*Bufo calamita*) i senyals evidents de la seva utilització com a abeurador per part d'ocells i mamífers.

Com succeeix en altres llocs d'aquestes característiques, en els ambients aquàtics artificials massa sovint trobem espècies introduïdes procedents d'alliberaments, com és el cas de la Tortuga de Florida (*Trachemys scripta*), i que representen un greu perill per a la supervivència de les poblacions d'espècies autòctones.

4.7. Hàbitats rupícoles i de talús

A l'àmbit de l'estudi trobem dos ambients els quals, tot i que ben diferenciats des d'un punt de vista geològic i paisatgístic, podem considerar que suposen un nínxol ecològic molt similar. Es tracta dels talussos fluvials i els ambients rupícoles *sensu stricto*. Ambdós ambients ofereixen una notòria inaccessibilitat i un hàbitat molt cobejat per espècies de requeriments rupícoles.

Els talussos són el resultat de processos erosius actius i fins i tot d'actuacions humanes. Des d'una lectura faunística aquests elements del paisatge juguen, però, un important rol per a moltes espècies, algunes d'elles de gran interès com és el cas dels rapinyaires diürns i nocturns. És aquí on poden criar ocells com alguns rapinyaires de la família dels falcònids que busquen punts del tot inaccessibles i que normalment seleccionen penya-segats. Però també són essencials per a espècies, com és el cas dels abellerols (*Merops apiaster*), especialitzats a excavar els seus nius precisament en els marges en talús tant d'origen fluvial com resultat

d'actuacions humanes. Els abellerols són una espècie molt característica del paisatge de l'Alt Penedès, que estén la seva àrea d'alimentació pels conreus adjacents als talussos de cria. En els talusos del Penedès també hi cria el pardal roquer (*Petronia petronia*) fàcil de distingir a distància pel seu característic xiulet.

Fig. 5. Talús fluvial,, hàbitat molt apreciat pels abellerols per instal·lar-hi els seus nius.

Un cas apart d'un excepcional interès el suposen els **hàbitats rupícoles** presents en els torrents del sector de l'Ordal i de manera menys significativa a les muntanyes de l'extrem occidental de l'àmbit, al terme de Sant Quintí de Mediona. Tot i que sovint es tracta de petits afloraments i rapisses immerses en ambients marcadament forestals, la seva importància com a punts de nidificació d'espècies d'ocells estrictament protegits com ara l'àguila cuabarrada o el duc (*Bubo bubo*) els fan mereixedors dels màxims nivells de protecció. Altres espècies d'ocells pròpies dels ambients rupícoles de l'Alt Penedès són la Xixella (*Columba oenas*), el Roquerol (*Ptyonoprogne rupestris*), la Cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*), la Merla blava (*Monticola solitarius*), l'Hortolà (*Emberiza hortulana*), el Ballester (*Tachymarptis melba*), el Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) i probablement també la Merla roquera (*Monticola saxatilis*).

Fig. 6. L'hàbitat rupícola acull una avifauna característica com ara roquerol, xixella i merla blava i és també on podem trobar espècies estrictament protegides com l'àguila cuabarrada o el duc.

Els mamífers que més aprofiten ambients de roquissars són la fagina (*Martes foina*) i la geneta (*Genetta genetta*), les latrines de la qual s'han trobat en les lleixes rocalloses d'aquests torrents. Els petits avencs i cavitats adients suposen un element de gran significació faunística per a acollir colònies de cria i refugis de quiròpters; el rat penat de cova (*Miniopterus schreibersii*) és una espècie colonial considerada de conservació prioritària per la legislació europea, força característica dels avencs de l'Ordal i el Garraf.

Pel que fa als rèptils, una de les espècies que considerem com a més lligada a aquests ambients és el dragó (*Tarentola mauritanica*), que d'altra banda també és freqüent en habitacles humans i ruïnes.

Els torrents de Sant Miquel i de Vallberdina, tot i estar actualment protegits com a LIC, es troben molt propers a àrees urbanitzades i freqüentades. Cal extreure les garanties de protecció i regular i minimitzar al màxim totes les activitats humanes de tipus recreatiu, molt especialment l'escalada. Des del punt de vista de la planificació cal ésser molt estrictes pel que fa al desenvolupament urbanístic de les àrees properes, que de ben segur incideixen negativament en la conservació del patrimoni faunístic dels hàbitats rupícoles d'aquest sector de l'Ordal.

4.8. Hàbitats antropògens

Aquí s'inclouen els nuclis amb caràcter marcadament rural i les construccions aïllades on s'han detectat espècies pròpies d'ambients humanitzats d'àmbit rural, que raregen cada cop més en nuclis urbans com per exemple l'oreneta comuna (*Hirundo rustica*) cada cop més substituïda per l'oreneta cuablanca (*Delichon urbica*). En masos esparsos hi nidifica el pardal xarrec (*Passer montanus*) mentre que en petites agrupacions ho fa el pardal comú (*Passer domesticus*). S'han buscat construccions aïllades i ruïnes que podrien ser adequades per a la nidificació d'espècies com l'òliba (*Tyto alba*). A mencionar les restes del Castell de Gelida i de Subirats on s'ha constatat la nidificació d'una espècie rupícola com és la merla blava (*Monticola solitarius*).

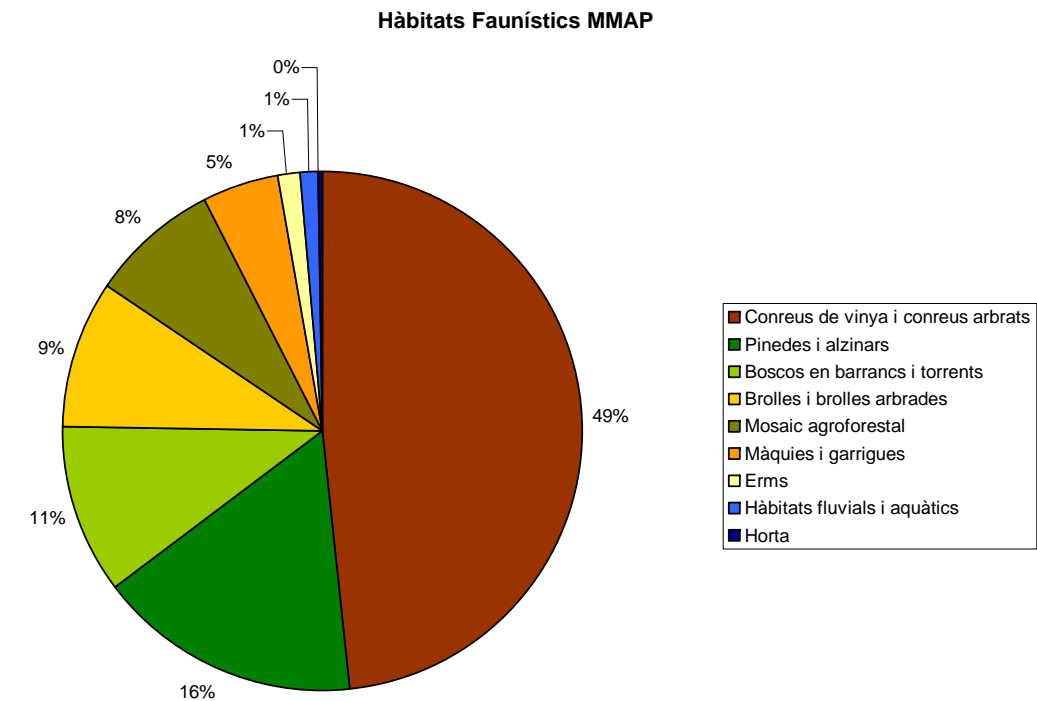
Un mamífer depredador que encara sovinteja a l'entorn dels masos amb activitat agrícola vigent és la petita mostela (*Mustela nivalis*) que pot atacar preses de mida molt superior a la seva. En magatzems, golfes i construccions tranquil·les però també mines, pous i petites coves presents en entorns rurals, és on alguns rat-penats troben els seus refugis de descans i de cria. Incidim en la necessitat de potenciar aquest grup totalment protegit per la llei i molt beneficiós per la seva condició d'insectívors.

4.9. Hàbitats faunístics. Síntesi.

En el gràfic es pot observar la representació dels diferents hàbitats anteriorment descrits per la totalitat de l'àmbit de l'estudi.

La visualització de la significació dels diferents hàbitats ens dóna una bona idea del paisatge del territori objecte del present informe.

Hàbitat Faunístic	Hectares	% ÀREA
Conreus de vinya i conreus arbrats	7555,84837	48,4270538
Pinedes i alzinars	2533,96856	16,2407483
Boscós en barrancs i torrents	1646,65996	10,5537971
Brolles i brolles arbrades	1429,32373	9,16084256
Mosaic agroforestal	1262,35579	8,09070915
Màquies i garrigues	734,055466	4,70471902
Erms	223,923481	1,43517365
Hàbitats fluvials i aquàtics	187,289188	1,2003766
Horta	29,1111813	0,18657981
TOTAL	15602,5357	

Els hàbitats rupícoles apareixen a la cartografia d'hàbitats amb un grafiat diferent, bàsicament per indicar les àrees on l'hàbitat és present, de manera que la superfície i significació territorial de la seva presència no està inclosa en els càlculs ni en els gràfics.

Així doncs, l'hàbitat majoritari, els conreus, suposa pràcticament la meitat de la superfície de la MMAP; es tracta doncs de la matriu en la que es produeixen de manera significativa els diferents processos ecològics relacionats amb la fauna.

Pel que fa als ambients forestals, els boscós, bàsicament pinedes i clapes d'alzinars suposen el 18 % del territori, tot i que majoritàriament s'ubiquen al sector de l'Ordal. Pel que fa a la funcionalitat faunística en la cartografia i en els comentaris, hem remarcat el rol que juguen els diferents tipus de bosc típics de l'Alt Penedès, mol especialment els bosquetons que resten en àrees no conreades ubicats en la matriu agrícola de l'àrea d'estudi. Així mateix, l'hàbitat definit com a formacions forestals en barrancs i torrents també s'explica des d'aquest punt de vista de funcionalitat faunística. Aquest hàbitat suposa un 11% del total i ha estat mereixedor d'una especial atenció en aquest treball.

Les formacions arbustives, és a dir, les brolles i brolles arbrades (9 %) i les màquies i garrigues (5%), s'ubiquen a la perifèria de la matriu agrícola en relleus més accidentats i són en part el resultat dels incendis forestals. Ha quedat també clar que des del punt de vista faunístic suposen un hàbitat específic. El 17 % de superfície d'hàbitats faunístics arbustius, tan típicament mediterranis, presents a l'àrea d'estudi ens informen de manera prou clara de la importància de mantenir aquesta diversitat de paisatge que té una clara traducció en termes de biodiversitat, especialment pel que fa a la presència de les espècies mediterrànies.

Una de les majors dificultats que ens trobat a l'hora de plasmar els hàbitats faunístics a la cartografia, ha estat la decisió de marcar límits en l'ambient que hem definit com de mosaic. De fet hom podria considerar que bona part de l'àmbit pot ser considerat com a un magnífic mosaic agroforestal que defineix de manera exemplar el paisatge agrícola del nostre país. Tanmateix hem optat per aprofundir en la detecció i explicació dels diferents hàbitats i seleccionar alguns sectors, un 8% del total de la superfície, que il·lustren de manera força didàctica la importància d'aquests mosaics.

Finalment, cal esmentar la importància dels ambients netament fluvials que tot i presentar una escassa representació pel que fa a àmbit superficial sí que presenten una inqüestionable importància en el paisatge de l'àmbit d'estudi per la seva significació biològica no només en termes exclusivament referits a la presència de la fauna aquàtica i ripària sinó per la seva importància des de una perspectiva de connectivitat ecològica.

5. L'ÀGUILA CUABARRADA: UNA ESPÈCIE EMBLEMÀTICA DEL MOSAIC DE L'ALT PENEDÉS

Tot i que en un treball d'aquestes característiques resulta obligat definir sectors, compartimentar territoris i establir límits cartogràfics a les diferents unitats de paisatge, cal tenir clar que quan es parla de fauna els límits dibuixats en els plànols tenen una component aproximativa que de vegades no es correspon en una realitat dinàmica per definició.

Un exemple molt clar de que des de la perspectiva faunística, la totalitat del territori es comporta com a un típic paisatge mediterrani de mosaic, és l'ús que en fa dels diferents hàbitats descrits, una espècie d'ocell rapinyaire al voltant de la qual gira actualment bona part dels mecanismes de conservació d'aquest territori: l'àguila cuabarrada.

Per tal de clarificar la importància de l'espècie i el seu paper en aquest territori, hem optat per recórrer a un text recent, totalment actualitzat: L'Atlas dels Ocells Nidificants de Catalunya 1999-2002 (Editat per Joan Estrada, Vittorio Pedrocchi, Lluís Brotons i Sergi Herrando).

El text corresponent a l'àguila cuabarrada està escrit per diversos autors : **Joan Real, Albert Tintó, Antoni Borau, Antoni Beneyto i Xavier Parellada** . D'aquest text hem seleccionat els diferents punts d'interès:

“L'àguila cuabarrada (*Hieraaetus fasciatus*) es distribueix des del sud de la Xina i Indoxina fins el pròxim Orient, península Aràbiga, nord d'Àfrica i Sud d'Europa (Cramp & Simmons 1980).”

“A Catalunya la població reproductora és sedentària i es distribueix en tres nuclis: el conjunt format per les serres ibèriques de la vall de l'Ebre i les serralades Litoral i Prelitoral, des del Sud del Principat fins el Vallès Oriental, que actualment acullen 57 territoris ocupats; les serres de l'Empordà, amb 4 territoris; i les serres exteriors de les comarques prepirinenques de les comarques lleidatanes, amb 5 territoris.”

“Pel que fa als **requeriments ecològics**, nia entre els tallats marins i els 1.000 metres d'altitud, encara que les observacions més freqüents de l'espècie es donen entre els 200 i els 600 m.”

“Basteix els **nius** en cingles, normalment situats en vessants externs dels massissos, tot i que també ho pot fer al seu interior si hi tenen bons hàbitats de cacera i aliment suficient, així com en cingles de cursos fluvials.”

“Les abundàncies més rellevants de l'espècie es troben en determinades àrees de les serralades Litoral i Pre-litoral, on fins fa pocs anys les distàncies de veïnatge podien ser de 1-3 km (Real *et al.* In Hagermeijer& Blair 1997). Avui dia, però, les densitats són força menors.”

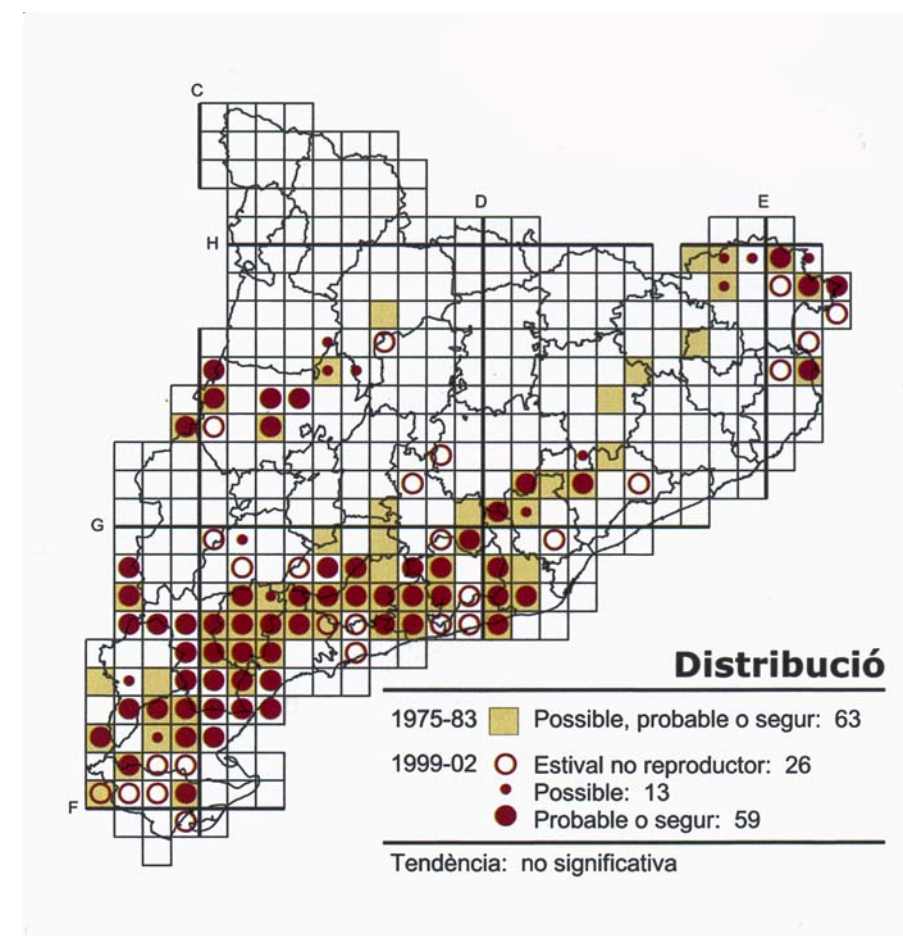

Fig. 7. Presència de l'àguila cuabarrada a Catalunya, en quadrícules UTM, segons l'Atlas dels Ocells nidificants de Catalunya 1999-2002, elaborat per l'ICO.

“ Per a la cacera prefereix les vores i ecotons dels massissos, en especial les brolles i garrigues que alternen les pastures i petits conreus de secà on hi viuen les seves preses òptimes (conill *Oryctolagus cuniculus* i perdiu (*Alectoris rufa*). Per manca d'aquests ambients i espècies, pot caçar en àrees més forestals com pinedes i alzinars, on captura colúmbids, còrvids, esquirols i altres petits ocells i mamífers, així com gavians en alguns territoris litorals o propers a abocadors (Real 1991). Els joves en dispersió seleccionen espais oberts, que alternen amb conreus de secà i zones arbustives amb abundància de preses (Manyosa et al. 1998).”

Pel que fa a l'**estimació poblacional**, "Actualment es coneix l'ocupació de 66 territoris en tot el Principat. A l'estat espanyol s'estima una població total de 670-713 parcel·les (Real *in* Martí& del Moral 2003), i a Europa de 860-1.100 parcel·les (BirdLife International/EBCC 2000). Aquestes dades indiquen que Catalunya acull actualment un 9-10% de la població espanyola i un 6-7 %, de l'europea.

"Es pot considerar que en els darrers 30 anys la **tendència** de la població catalana ha estat regressiva. L'any 2003 la població barcelonina és d'11 parcel·les mentre que a començaments dels anys setanta era de 18 territoris ocupats".

"A la resta d'Europa, la tendència general és negativa (Real *et al.* In Hagemeyer& Blair 1997)"

Pel que fa a l'**estatus**, l'àguila cuabarrada està considerada com a una espècie en Perill.

" La disminució de l'aliga cuabarrada s'atribueix en gran part a un augment important de la mortalitat adulta, que ha passat del 4% (1975-1989) al 12 % (1990-2001) en dues dècades (Real&Manyosa 1997, dades inèdites). Durant aquest període les morts d'adults degudes a línies elèctriques (Electrocució i col·lisió) han passat del 29% al 75 % essent l'electrocució la principal responsable. La segona causa de mortalitat és la persecució a trets, trampes i verins associada a l'activitat cinegètica (Real *et al.* 2001)."

En referència a les **causes** de la davallada, els autors del text sobre l'àguila cuabarrada a l'Atlas d'Ocells Nidificants de Catalunya són molt clars: "Un factor negatiu afegit en la seva conservació són els canvis d'usos del sòl en els seus territoris, que redueixen cada cop més les zones aptes on nidificar i caçar. L'increment dels usos residencials i industrials, l'obertura de pistes forestals, la transformacions de secans en regadius i la implantació de grans infraestructures viàries i centrals eòliques poden produir l'abandó dels seus territoris. D'altra banda, la desaparició dels usos tradicionals a la muntanya mediterrània, com l'agricultura de secà, la ramaderia i els usos forestals,

comporta un increment del recobriment vegetal que, juntament amb la sobreexplotació cinegètica, contribueix a la rarefacció de les seves principals espècies presa i a la disminució d'àrees favorables de cacera . (Parellada *et al.* 1995)".

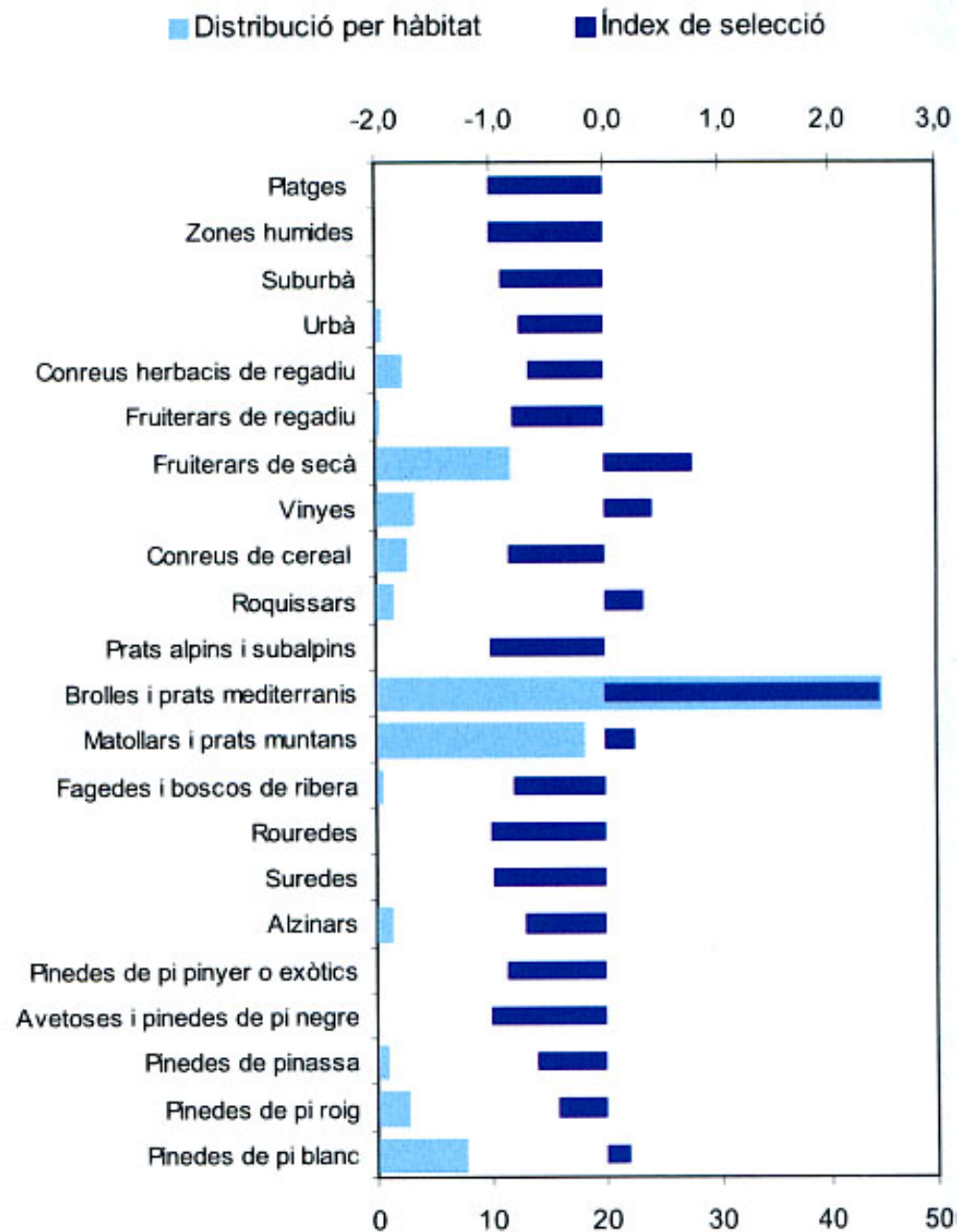

Fig. 8. Distribució per hàbitat i índex de selecció de l'àguila cuabarrada a Catalunya, segons l'Atlas dels Ocells nidificants de Catalunya 1999-2002, elaborat per l'ICO.

➤ Per a més informació sobre la biologia i problemàtica de conservació de l'àguila cuabarrada o àguila perdiguera, suggerim la visita a les següents webs:

1) Web de l'Equip d'Estudi de l'Àliga Perdiguera

www.ub.edu/aligaperdiguera

En aquesta interessant web es troba informació completa i actualitzada sobre els diferents estudis de recerca i programes de conservació que porta a terme l'Equip de Biologia de la Conservació- Àliga perdiguera de la Universitat de Barcelona.

2) La web de la Sociedad Española de Ornitología (S.E.O. BirdLife)

www.seo.org/

En aquesta pàgina es pot accedir a informació detallada sobre l'estat de la població de l'àguila cuabarrada a Espanya. Cal tenir en compte que a causa de la seva gran importància i situació compromesa, aquesta espècie ha estat escollida com a "Ave del año 2005" Això suposa que l'espècie serà la protagonista de diverses campanyes destinades al seu estudi, divulgació i conservació.

6. ÀREES D'INTERÈS FAUNÍSTIC

A partir de la descripció i localització dels hàbitats, s'han delimitat les àrees que hom considera de major interès faunístic a l'àrea d'estudi.

L'elecció d'aquests sectors dels quals reclamem uns nivells especials de protecció s'ha basat en :

- La localització d'espècies, hàbitats i o elements d'interès faunístic durant el treball de camp
- La seva situació geogràfica i les possibilitats de connexió amb àrees protegides properes considerades d'especial interès natural (PEIN i Xarxa Natura 2000)
- La potencialitat i possibilitats de restauració ecològica d'alguns sectors que suggereixen fins i tot activitats de divulgació i sensibilització ambiental.

Així doncs hem considerat les àrees d'especial interès faunístic al territori de la MMAP que s'exposen tot seguit.

6.1. SECTOR D'INTERÈS FAUNÍSTIC DE MOSAIC VINCULAT AL SISTEMA PRELITORAL CENTRAL

Sector oest de l'àrea d'estudi, corresponent al municipi de Sant Quintí De Mediona en els paratges anomenats Pla de les Toeses i les Maioles, amb vocació forestal tot i que actualment està conformat per hàbitats constituïts per formacions arbustives resultant de l'incendi de 1993. Geogràficament aquest sector forma part de la Serra del Bolet, Serra de les Clivelleres i Muntanya del Marquès, la qual cosa suggereix una inequívoca opció de connectivitat ecològica amb les serres veïnes del Sistema Prelitoral Central com ara la Serra d'Ancosa i la Serra de Puig Fred.

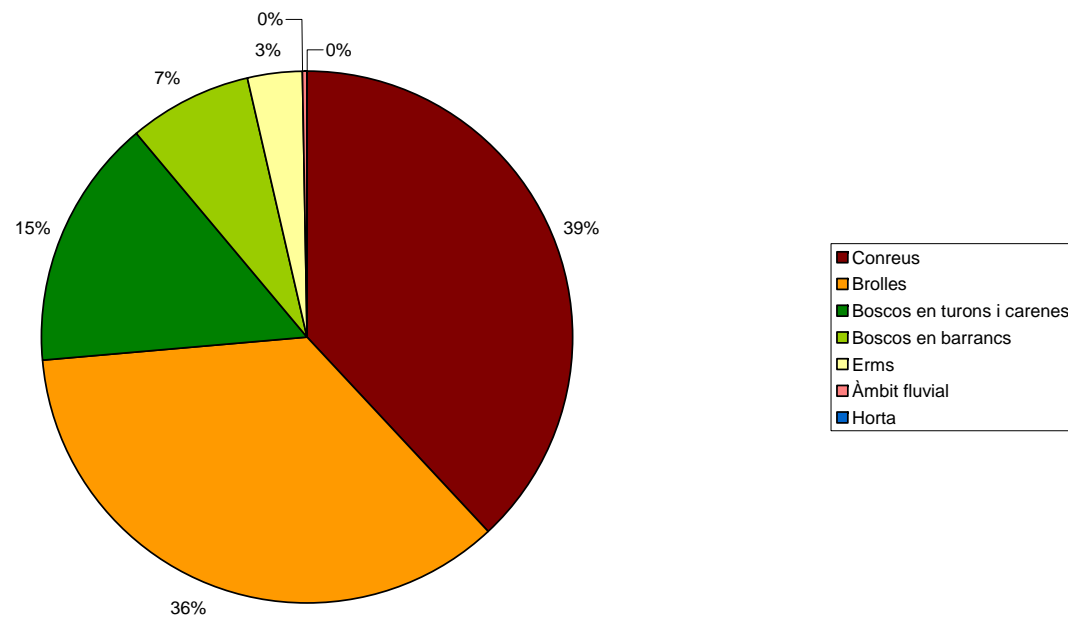
Cal tenir en compte que la Serra del Bolet i la Muntanya del Marquès estan incloses a la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 del Departament de Medi Ambient i Habitatge amb el nom **Capçaleres del Foix** (Codi ESS5110022-1). Aquest espai ha estat així mateix designat com a ZEPA (Zona d'especial Protecció per a les Aus). Així doncs el sector del Pla de les Toeses i les Maioles, adjacent a aquest sector, suposa la continuïtat evident d'aquesta àrea de gran interès. Un dels motius d'inclusió de l'esmentat espai Capçaleres del Foix a la proposta catalana d'ampliació de la xarxa natura 2000 és la protecció de l'àrea de nidificació de l'àguila cuabarrada (*Hieraaetus fasciatus*).

Després de diverses visites de camp i converses amb habitants de la zona hem arribat a la conclusió de que tot aquest sector suposa una de les principals àrees d'alimentació d'aquest rapinyaire i que la seva conservació dóna el màxim sentit al LIC-ZEPA designat per la Generalitat.

Fig. 9. Pla de les Toeses amb la Serra de les Clivelleres al fons.

SIF vinculats al Sistema Prelitoral Central

Conreus de vinya i conreus arbrats	357,01 Has	38,09 %
Erms	32,34 Has	3,45 %
Brolles	333,57 Has	35,59 %
Boscos en barrancs	68,72 Has	7,33 %
Horta	0,29 Has	0,03 %
Àmbit fluvial	1,86 Has	0,20 %
Boscos en turons i carenes	143,57 Has	15,32 %
Total	937,37 Has	

6.2. SECTOR FORESTAL DE CARENA VINCULAT A LES VALLS DE L'ANOIA

Formacions forestals a les carenes i turons del límit septentrional de l'àrea d'estudi.

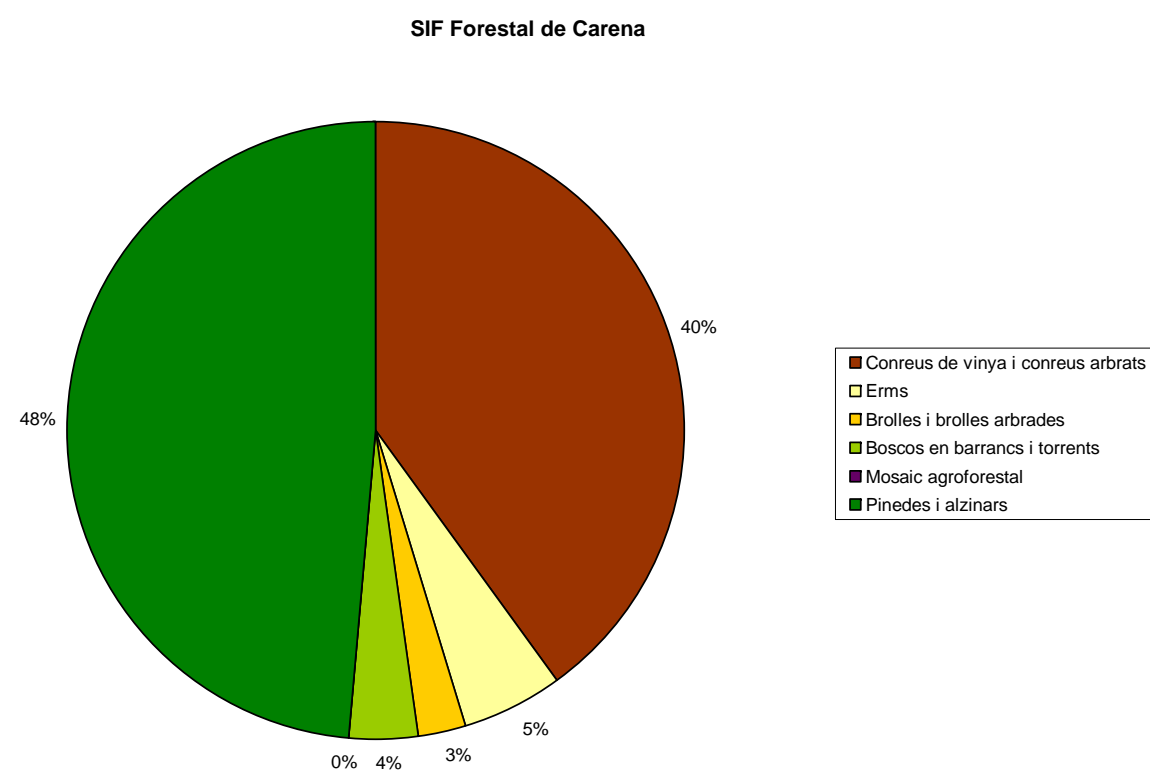
El límit septentrional del territori corresponent a la MMAP suposa el límit amb la comarca de l'Anoia. Els turons i petites carenes com la Serra de Gramar o la Serra de Canaletes defineixen un clar límit, encara més contrastat des del punt de vista del paisatge, que coincideix també amb el límit de les àrees urbanitzades. Tot i que de fet són taques forestals amb certa discontinuïtat, suposen un sector d'interès faunístic notori en el context de la MMAP.

Aquest sector queda definit pels boscos del Comarquinal a Sant Quintí de Mediona, les obagues dels boscos de'n Rafeques i Canaletes, del Cavallé o de Can Forner a Sant Pere de Riudebitlles, o de la Serra de Sabrat i els boscos de darrera Casa i el Bosc Gran a Torrelavit.

Tot i que la component forestal és evident el gràfic clarifica que de fet es tracta de clapes de boscos en els turons i carenes que no han estat ocupades per l'agricultura ni han estat transformades per la urbanització. Els boscos alternen majoritàriament amb conreus, però també amb brolles, barrancs i erms, és a dir, trobem un mosaic agroforestal amb marcada biodiversitat.

Tota la zona carenera contacta amb l'espai de la Xarxa Natura 2000 anomenat **Valls de l'Anoia**, (Codi d'Espai ES5110018-1). Aquest espai, inclòs a la Proposta catalana d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 i també declarat com a ZEPA, té com a especial funció la conservació de diferents espècies d'ocells i molt especialment l'àguila cuabarrada (*Hieraetus fasciatus*). Com hem comentat anteriorment, i ho tornarem a fer quan es comenti l'interès de la conservació dels diferents sectors de la MMAP, totes aquestes àrees d'imbricació d'ambients forestals i conreus suposen l'hàbitat essencial com a territori de caça d'aquestes espècies protegides des dels més alts nivells de la legislació europea. Tots els boscos esmentats representen un paper de contenció i de minimització de l'impacte de la urbanització al temps que revaloritzen els conreus des del punt de vista ecològic.

De manera molt més concreta, en el transcurs del treball de camp s'han trobat evidències d'ocupació per altres espècies presents a l'Annex 1 de la Directiva Aus de la Comissió Europea, com l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*) i que permetrien la declaració de ZEPA d'aquest sector.

Conreus de vinya i conreus arbrats	209,38 Has	40,03 %
Erms	27,08 Has	5,18 %
Formacions arbustives esclarissades: brolles	13,29 Has	2,54 %
Hàbitats forestals associats a barrancs	19,56 Has	3,74 %
Pinedes i alzinars en turons i carenes	253,71 Has	48,50 %
Total	523,12 Has	

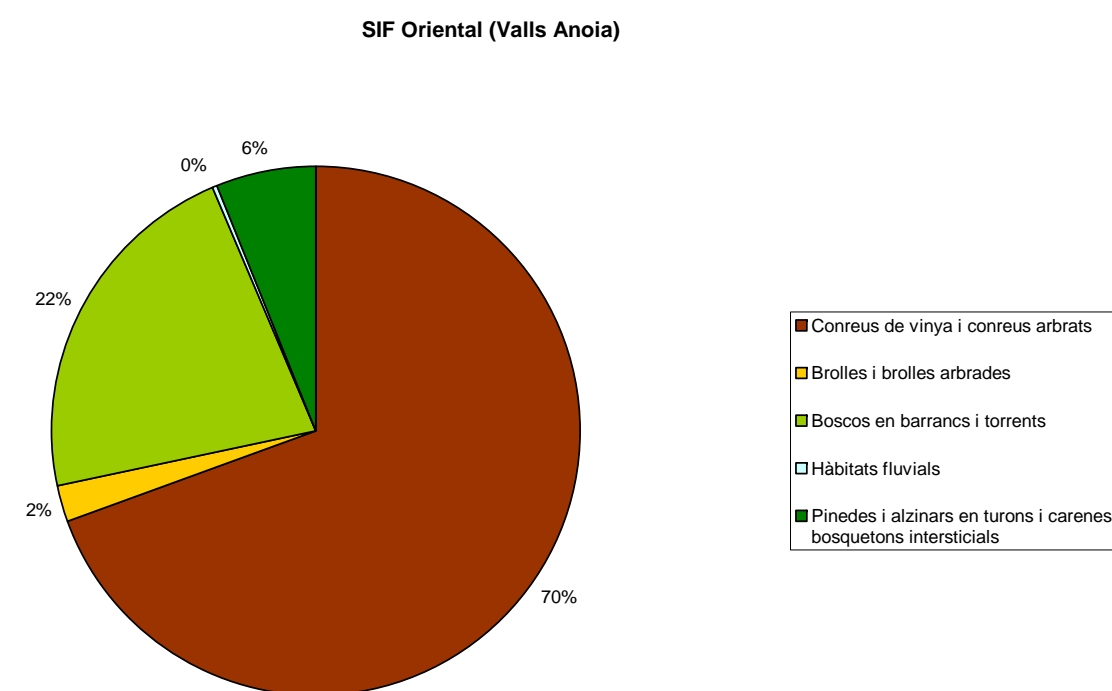
6.3. SECTOR ORIENTAL VINCULAT A LES VALLS DE L'ANOIA

Sector nord del terme de Sant Sadurní d'Anoia que inclou els Boscos de Batlleu i Bosc de l'Àliga en el límit de terme entre Sant Sadurní d'Anoia i Piera i arriba als barrancs del Torrent de Sant Benet de la Prua i el Barranc de Mas Esperó i fins al riu Anoia, tot incorporant els conreus de vinyes presents.

Tot i que es tracta d'un sector definit de manera molt majoritària pels conreus de vinya, ja va ésser considerat en el seu dia per part del Servei de Protecció i Gestió de la Fauna de la Direcció General del Medi Natural del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, com a un sector de gran interès la importància del qual rau en que es tracta d'un important territori de caça i àrea d'alimentació de l'àguila cuabarrada (*Hieraetus fasciatus*), però també pel rol connector dels barrancs abocats a l'Anoia. En les conclusions del capítol faunístic de l'estudi dels sols no urbanitzables de Sant Sadurní d'Anoia, es fa fer especial èmfasi en la necessitat de conservació d'aquest sector.

A l'actualitat, la zona occidental d'aquest territori limita amb el Lloc d'Interès Comunitari de la Proposta Catalana d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 **Valls de l'Anoia** (Codi ES 5110018-1) que també ha estat declarada com a ZEPA.

Queda doncs força clar l'interès de conservar aquest sector i la conveniència de que s'inclouï al LIC-ZEPA del qual ja en forma part des de la perspectiva faunística i ecològica.

Conreus de vinya i conreus arbrats	531,38 Has	69,34 %
Formacions arbustives esclarissades	17,39 Has	2,27 %

Hàbitats forestals associats a barrancs	167,62 Has	21,87 %
Lleres de riu	2,11 Has	0,28 %
Pinedes i alzinars en turons i carenes	47,82 Has	6,24 %
Total	766,32 Has	

6.4. SECTOR D'INTERÈS FAUNÍSTIC DE L'ORDAL

En l'àmbit de l'estudi, la unitat del Massís de l'Ordal està clarament definida des del punt de vista geogràfic, paisatgístic, forestal i lògicament també des de la perspectiva faunística. A diferència dels altres sectors de l'àmbit de l'estudi, aquí hi dominen els hàbitats forestals: pinedes i fins i tot alzinars força ben conservats en un àrea tan afectada pels incendis. De fet, el paisatge actual està totalment modelat per l'efecte dels incendis: les formacions arbustives tan lligades al paisatge actual de l'Ordal en són un bon exemple. Tot i que pugui resultar sorprenent, el paisatge actual amb aquesta alternança de formacions forestals i arbustives atorga i afegeix a aquest sector, un gran valor des del punt de vista faunístic La Serra de l'Ordal és la unitat de relleu per definició de la Mancomunitat de l'Alt Penedès i la que atresora el màxim de superfície protegida de tota la nostra àrea d'estudi. Part d'aquesta zona està inclosa en el PEIN **Muntanyes de l'Ordal**.

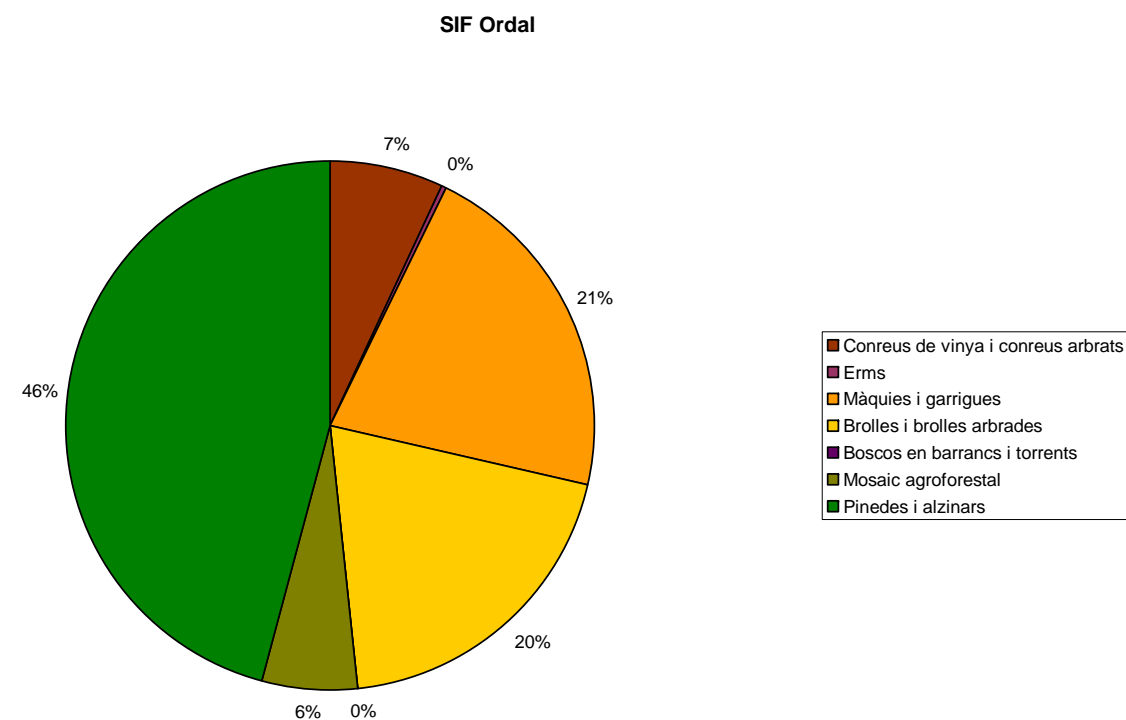
A més de la protecció derivada de la seva incorporació al Pla d'Espais d'Interès Natural del Departament de Medi Ambient, al terme municipal de Gelida part d'aquest sector està inclòs en la proposta inicial de la Xarxa Natura 2000 com a LIC ES110013-5 (**Serres del Litoral Central**). A la darrera proposta catalana d'ampliació de la Xarxa apareix una extensió de 113 ha, totes elles dins del terme municipal de Gelida d'aquest LIC. Tanmateix, si s'observa en detall la cartografia d'aquest LIC crida l'atenció la presència d'una peça aïllada que correspon a l'àrea protegida al terme municipal de Castellví de Rosanes. Des de la nostra perspectiva fora totalment convenient la connexió d'aquesta peça amb l'àrea protegida al terme de Gelida.

Així mateix 944 hectàrees del terme municipal de Subirats, és a dir un 16 % del municipi, formen part de l'Espai LIC-ZEPA de la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 anomenat **Serres del Litoral Central-Olèrdola-Foix** (Codi ES5110013-1) que connecta amb l'espai protegit del Parc Natural del Garraf.

En l'Apartat Forestal del present treball ja s'ha fet especial ressò de l'interès biològic de les Serres de l'Ordal. Així mateix, després de la realització d'aquest estudi considerem que des del punt de vista de la fauna i per tal de dotar de ple sentit a la proposta Natura 2000, cal incorporar una nova peça que aplegui i uneixi els sectors definitoris del relleu del massís de l'Ordal en l'àmbit de l'estudi. Les Serres del Pi de Molló al Nord, El paratge del Bosc de Can Mandrell a l'Oest o l'àmbit definit per la Riera dels Vidrers al sud marquen, de manera aproximada, els límits de l'àrea que considerem ha d'augmentar els seus nivells de protecció.

Cal afegir que la totalitat de l'àrea de mosaic agro-forestal de Subirats, estructurat en modèliques

feixes que ressegueixen l'encara abrupte relleu del límit de les Serres de l'Ordal vers l'Anoia, presenta una marcada activitat faunística. El límit no sempre net i ben definit entre els boscos, màquies i garrigues en àrees repetidament cremades, barrancs, conreus i petits enclaus rurals dóna lloc a un mosaic típicament mediterrani força aprofitat per les espècies que troben refugi en els llocs més feréstecs de les Serres de l'Ordal.

Conreus de vinya i arbrats	232,21 Has	7,06 %
Erms	9,58 Has	0,29 %
Màquies i garigues	697,83 Has	21,20 %
Brolles i brolles arbrades	654,77 Has	19,89 %
Hàbitats forestals associats a barrancs	0,67 Has	0,02 %
Mosaic agroforestal	187,64 Has	5,70 %
Pinedes i alzinars en turons i carenes	1508,49 Has	45,83 %
Total	3291,00 Has	

6.5. SECTOR D'INTERÈS FAUNÍSTIC DEL MOSAIC AGROFORESTAL DE SANT QUINTÍ DE MEDIONA

Aquest sector també està ubicat al terme de Sant Quintí de Mediona en el límit nord occidental del municipi, al sector denominat La Soleia i la Plana del Corral, tot limitant amb el sector forestal de la Comarquinal. Es una àrea en la qual les petites parcel·les agrícoles de tipus tradicional presenten en si mateixes una marcada diversitat: vinyes, oliveres, fruiters. En aquestes àrees de mosaic s'han mantingut algunes taques forestals en turonets i fondals tot conformant un veritable hàbitat faunístic i un paisatge de gran valor. L'harmònica imbricació dels perímetres forestals amb els conreus oberts configura una estructura ecotònica de gran interès tant per a les espècies pròpiament mediterrànies com per a l'avifauna hivernant.

Erms	0,02 Has	
Mosaic agroforestal	290,51 Has	99,9 %
Hàbitats forestals	0,01 Has	
Total	290,54 Has	

6.6. SECTOR D'INTERÈS FAUNÍSTIC DE LES ÀREES DE MOSAIC DE CONREUS I BARRANCS DE SANT LLORENÇ D'HORTONS

El mosaic agrícola i forestal, com ja hem comentat, ha estat una de les característiques del paisatge de la MMAP i suposa des del punt de vista de la fauna de gran interès. El sector de Sant Llorenç d'Hortons està majoritàriament definit pel conreu de vinyes, el qual en alguns casos es troba en un procés d'intensificació que redueix l'estructura de mosaic. Tanmateix trobem però alguns indrets que encara presenten un interès màxim des del punta de vista de la fauna.

Fig. 11. Mosaic de conreus i barrancs amb vegetació associada.

Els hàbitats forestals encara presents es situen, tal com es habitual a tota l'àrea d'estudi, bé en turons com és el cas del Bosc de Can Simó, bé en els profunds i inaccessibles barrancs i torrents força característics del sector. Els torrents de Can Bosc, Sant Joan, de la Font Santa o de Cal Mata i Can Torres suposen un hàbitat que cal conservar ja que d'ell en depenen moltes espècies. Esmentem l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*), que cria a les pinedes però que caça en ambients oberts, com a espècie emblemàtica d'aquest territori. Als barrancs pròpiament dits s'han trobat evidències de la presència de diverses espècies com ara el toixó, la geneta, la fagina i la guineu, dades que evidencien la importància dels fondals en la conservació del patrimoni faunístic de la comarca.

Tot aquest sector te una certa component d'espai fronterer ja que suposa un límit real de les àrees fortament industrialitzades del Baix Llobregat adjacent. Així mateix hem de constatar els efectes de l'estesa de la línia del AVE en bona part del terme. Per aquests motius cal entomar seriosament la conservació dels sectors citats i de l'àmbit de mosaic que es conserva a l'àmbit Nord del terme.

Conreus de vinya i conreus arbrats	7,03 Has	1,59 %
Hàbitats forestals associats a barrancs	434,41 Has	98,41 %
Total	441,44 Has	

6.7. SECTOR D'INTERÈS FAUNÍSTIC: LA VALL DEL RIU DE BITLLES

Aquesta vall constitueix una de les peces vertebradores del paisatge de l'àrea d'estudi. De fet podríem tractar la totalitat de la Vall com a unitat ben definida i plantejar la conservació de la Vall del Riu Bitlles

de manera global. Tanmateix, a causa de l'obligada especificació d'aquest apartat, ens centrem en comentar de manera diferenciada l'hàbitat faunístic definit pels ambients aquàtics i la ribera directament associada al riu, i els hàbitat de mosaic de conreus, formacions forestals i barrancs.

El Riu de Bitlles, a partir de l'àmbit inicial de la Riera de sant Quintí i la Riera de Sant Pere, conforma una hàbitat de ribera que tot i presentar a nivell de vegetació una certa discontinuïtat i heterogeneïtat pel que fa a les espècies d'arbres presents, pot ésser considerat en alguns trams com un ambient faunístic força interessant en el context territorial on es situa el treball. La confluència de la riera de Sant Pere amb alguns torrents com ara el Torrent d'en Guilló possibilita l'existència de meandres i retalls de bosc en galeria que cal conservar.

Aigües avall, en el terme de Torrelavit, es fa molt, massa, notòria la influència i la traça de l'activitat paperera característica d'aquest territori. Tanmateix en destaquem la potencialitat de tot el tram de ribera i les opcions reals de renaturalització de les arbredes de ribera actualment composades per força espècies introduïdes. Cal esmentar que des de l'òptica de la proposta catalana d'ampliació de la Xarxa Natura 2000, les formacions de vernedes i alberedes estan considerades com a un hàbitat de conservació prioritària. Tot i que a l'actualitat l'estat de l'àmbit de formacions de ribera del Riu de Bitlles no pot considerar-se com a argument per a la inclusió automàtica d'aquest sector a la Xarxa, pensem que una actuació de millora pel que fa a espècies i estructura del bosc de ribera actual pot permetre avançar de manera decidida a la incorporació de la ribera del Bitlles en una futura proposta.

Des de la perspectiva faunística cal refermar la idea de que la fauna aquàtica i de ribera respon de manera molt ràpida i favorable a totes les actuacions de millora ambiental. Així doncs, millorar la qualitat de l'aigua, minimitzant els episodis de contaminació que es produeixen de manera periòdica i que suposen elevades mortalitats de peixos, bàsicament de carpes (*Cyprinus carpio*), és un objectiu al qual els organismes gestors s'hauran d'enfrontar amb decisió. D'altra banda unes arbredes de ribera ben constituïdes afavoriran la presència permanent d'espècies d'ocells de ribera com ara l'oriol (*Oriolus oriolus*) o el rossinyol bord (*Cettia cetti*). En àmbit de llera, els meandres i vores amb presència de còdols han de permetre la consolidació de la població del corriol petit (*Charadrius dubius*) espècie observada tant al Riu de Bitlles com a l'Anoia. Finalment, l'establiment d'un cinyell de vegetació helofítica haurà de contribuir a l'augment de la població d'ocells aquàtics com els ànecs (*Anas platyrhynchos*) o d'especial interès la presència d'algunes espècies d'ardeids en pas migratori o a l'hivern, tal com actualment s'observa en els trams superiors de l'Anoia, fora de l'àmbit de l'actual estudi.

En alguns indrets puntuals, com és el cas de les Deus a Quintí de Mediona, les arbredes de ribera prenen un contingut d'àmbit social i divulgatiu que contrasta amb la manca d'iniciatives d'educació ambiental que es registren actualment a la Conca.

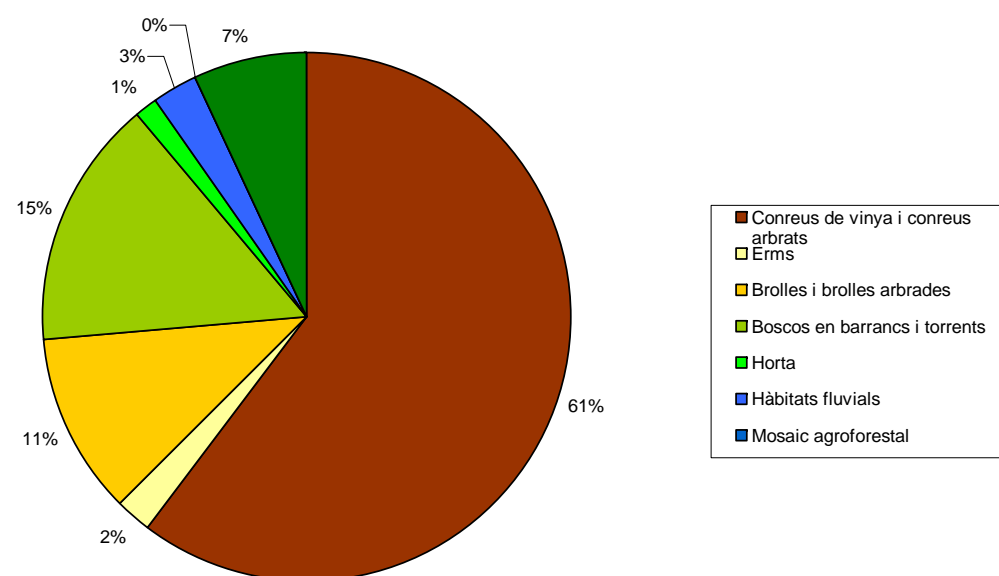
Els conreus i barrancs presents a la vall incorporats en els sector presenten les característiques ja esmentades en l'apartat de definició d'hàbitats faunístics i incrementen el potencial de la renaturalització de la conca.

Fig. 12. Vista parcial de la Vall del Riu de Bitlles, amb l'entramat de vinyes i conreus de suau pendent dels termes de Riudebitlles i Torrelavit, limitat per les formacions forestals de carena i el riu, aquí formant un profund barranc del qual tan sols s'aprecia el bosc associat. En primer pla, les caves Segura Viudas.

Pel que fa a la planificació urbanística, cal incidir ràpidament en el creixent procés d'ocupació per part de polígons industrials a la Vall, tot evitant el deteriorament ecològic d'aquesta unitat paisatgística que actualment encara presenta grans possibilitats de recuperació i conservació ecològica.

SIF Vall del Riu de Bitlles

Conreus de vinya i conreus arbrats	804,40 Has	60,20%
Erms	31,25 Has	2,34 %
Brolles i brolles arbrades	149,43 Has	11,18%
Hàbitats forestals en barrancs	203,20 Has	15,19%
Horta	18,41 Has	1,38%
Ambient fluvial	35,82 Has	2,68 %
Mosaic agroforestal	0,06 Has	0,00 %
Pinedes en turons i carenes	93,74 Has	7,02%

Total 1336,14 Has

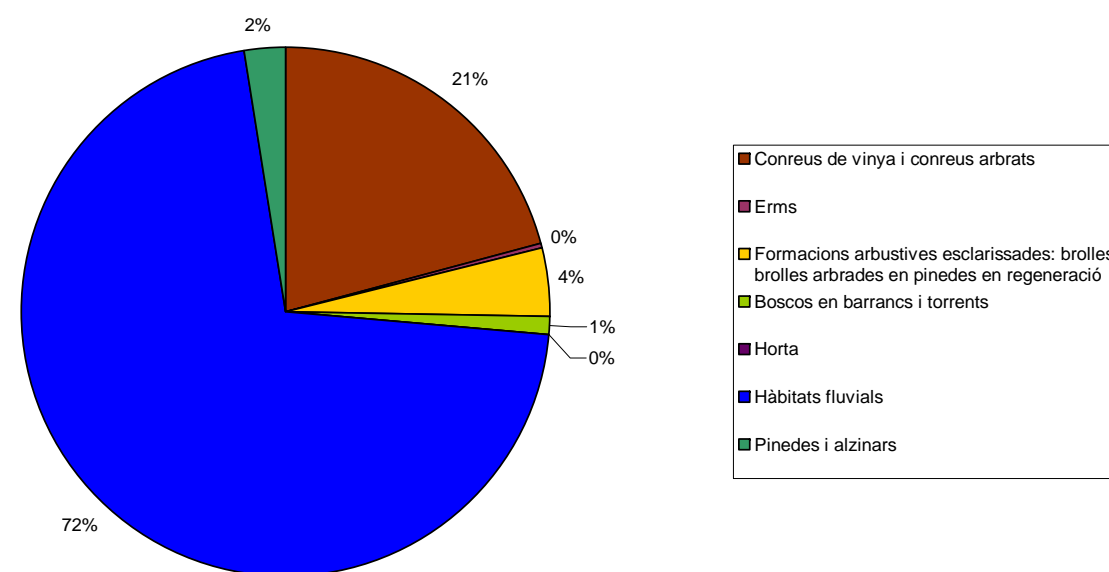
6.8. SECTOR D'INTERÈS FAUNÍSTIC DEL RIU ANOIA

La importància del riu Anoia en termes faunístics va quedar de manifest en l'estudi específic sobre el terme de Sant Sadurní d'Anoia. Dos anys després hem d'esmentar els efectes devastadors de la urbanització del principal meandre del riu on s'ha consolidat la construcció de les naus vinculades a Mercadona així com la total desaparició del paratge del Pas de Piles, indret que permetia estructurar amb perspectives d'èxit un procés de restauració i millora ecològica del conjunt de la ribera de la

conca del Riu de Bitlles, Anoia i Lavernó.

Tanmateix hem de reivindicar el valor actual de l'Anoia des de la perspectiva de la connectivitat de poblacions faunístiques i fins i tot l'interès faunístic que encara hi trobem. Com a dada que va entre l'anècdota i la constatació del potencial ecològic d'aquest sector, esmentem l'observació per part d'habitants de la zona, i que no ratificada per l'equip redactor d'aquest informe, d'un mamífer del màxim interès conservacionista: se'ns va comunicar la troballa d'un exemplar atropellat de turó (*Mustela furo*), mamífer objecte de la màxima protecció i seguiment a tot Catalunya i que és exclusiu dels ambients de ribera del nostre país. El turó actualment es troba en important declivi a causa, entre d'altres motius, de la irrupció del visó americà, una espècie exòtica en expansió a tot el nostre territori i que, segons fonts de la DGMAH, actualment és present a l'àmbit del present treball.

SIF Riu Anoia

Conreus de vinya i conreus arbrats	32,70 Has	20,87%
Erms	0,23 Has	0,14 %
Brolles i brolles arbrades	6,71 Has	4,28%
Habitats forestals associats a barrancs	1,74 Has	1,11 %
Horta	0,01 Has	0,00 %
Àmbit fluvial	111,38 Has	71,10%
Pinedes i alzinars	3,90 Has	2,49%

Total

156,66 Has

6.9. SECTOR D'INTERÈS FAUNÍSTIC DE LA CONCA DEL LAVERNÓ

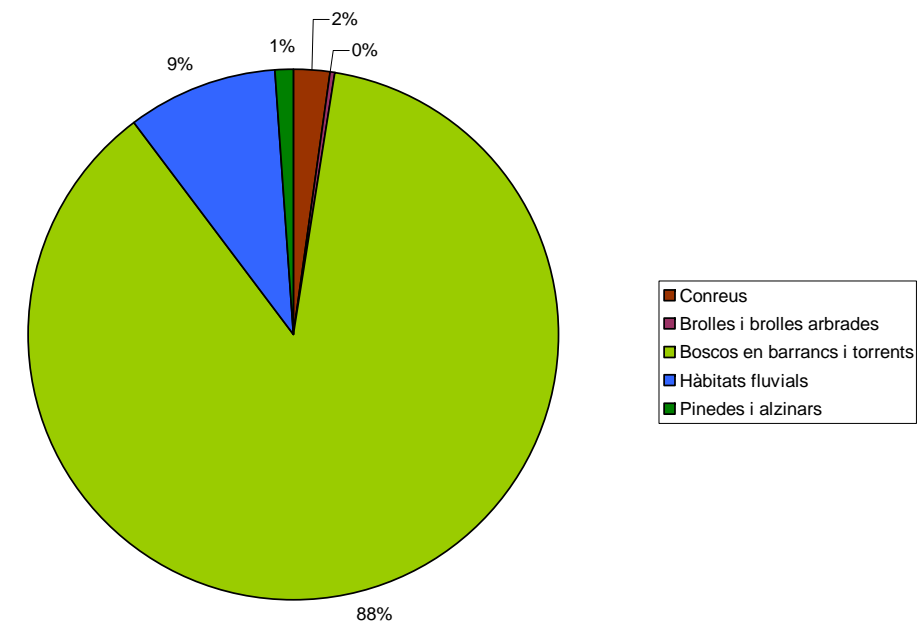
Al sector definit per les grans extensions de vinyes a la conca del Lavernó als termes de Torrelavit, del Pla del Penedès i a l'àrea més occidental de Subirats, el territori aparentment homogeni de conreus apareix solcat per una xarxa de torrents com ara els Torrents de Can Raspall dels Horts, de la Font Fresca, de Sant Martí, de la Marquesa i de la Rovira a Torrelavit que conformen més avall el de Mas Rovira, i també el Torrent de les Tarumbes, dels Brivons i el Torrent del Reguerot al Plà.

El paper faunístic d'aquest sistema de ribera més o menys desenvolupat és molt clar. En un entorn uniformement conreat (aquí el conreu de vinya és força intensiu i no està estructurat en mosaic) aquest sistema ofereix un nínxol ecològic de refugi per a la fauna, prova d'aquest interès és la detecció de caus de toixó (*Meles meles*), les populars toixoneres, en aquest àmbit. A més, en alguns trams sí que podem parlar de formacions de ribera en un sentit més estricte i per tant presenten un interès per sí mateix.

La presència d'aquests torrents millora lògicament la biodiversitat d'aquest sector, d'altra manera excessivament homogeni. Cal no només mantenir aquest sistema sinó millorar-ne la composició i estructura de ribera i fins i tot estendre aquest àmbit allà on l'activitat agrícola s'estén fins al mateix torrent i redueix l'efecte de refugi dels esmentats torrents.

Finalment hem d'esmentar que al mapa d'hàbitats de Catalunya (CREAF i DMAH) tot aquest sector està qualificat com a "Alberedes (i pollancredes) amb vinca (*Vinca difformis*), de les contrades marítimes".

Hàbitats SIF Lavernó

Conreus de vinyes i conreus arbrats	7,92 Has	2,18%
Brolles	1,37 Has	0,38%
Hàbitats forestals associats a barrancs	317,06 Has	87,11 %
Àmbit fluvial	33,30 Has	9,15 %
Pinedes i alzinars	4,33 Has	1,19 %
Total	363,98 Has	

SECTORS D'INTERÈS FAUNÍSTIC. SÍNTESI

Per tal de completar aquest apartat s'inclouen els gràfics que permeten visualitzar, les diferències entre la superfície dels diferents sectors i la representació dels diferents hàbitats faunístics en el total dels sectors d'interès definits a l'àmbit d'estudi.

La superfície considerada en el total dels Sectors d'Interès Faunístic és de 8.106,77 hectàrees la qual cosa suposa un 51,96 % de la totalitat de l'àmbit de l'estudi.

El SIF de major superfície és el SIF de l'Ordal amb 3291,19, mentre que el que presenta una menor superfície però de cap manera menor interès és el que inclou l'àmbit fluvial del riu Anoia, amb 156,66 has.

Pel que fa als percentatges d'hàbitats presents als sectors d'interès. A primer cop d'ull es pot constatar una representació força equilibrada dels diferents hàbitats. La comparació amb el gràfic dels hàbitats faunístics per a la totalitat de l'àmbit d'estudi ens permet copsar que a l'hora de triar els Sectors d'Interès Faunístic (S.I.F.) s'ha prestat especial atenció en incorporar una representació ponderada dels diferents hàbitats presents.

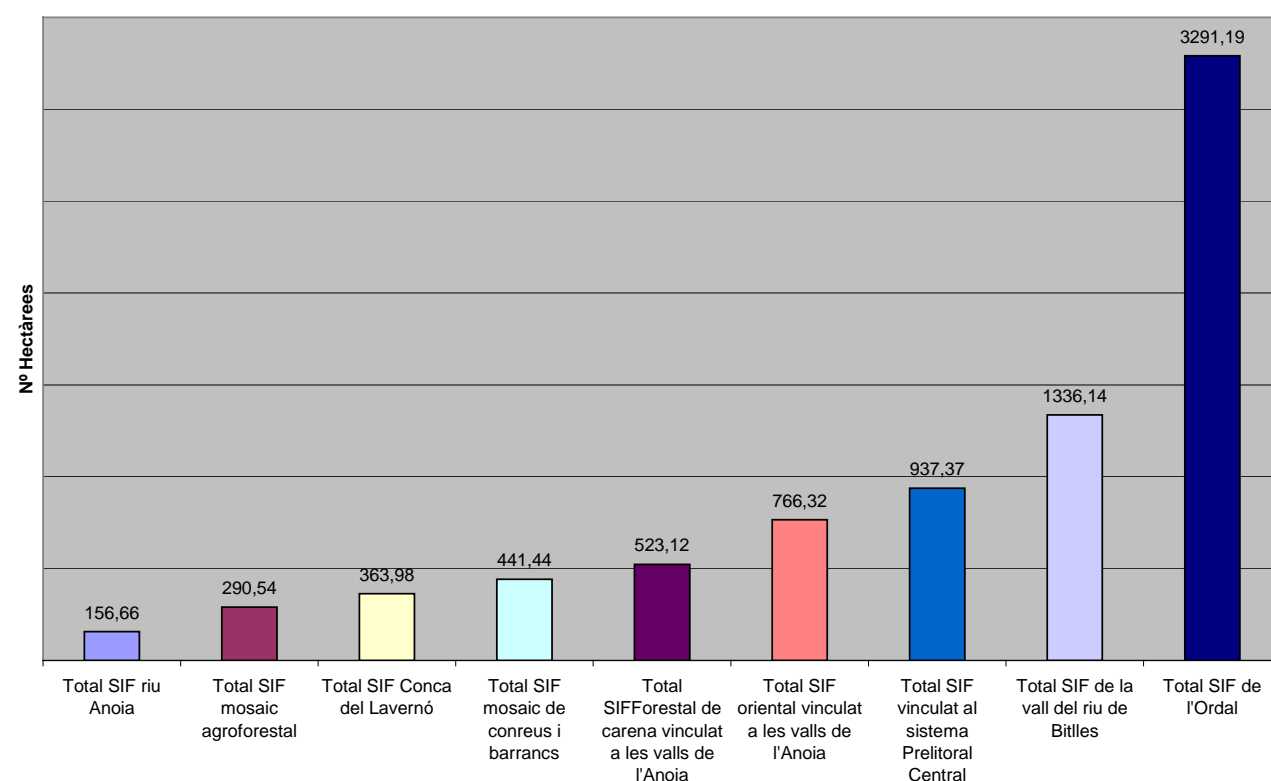

Fig. 12. Superfície total en Has de cada un dels Sectors d'interès Faunístic SIF

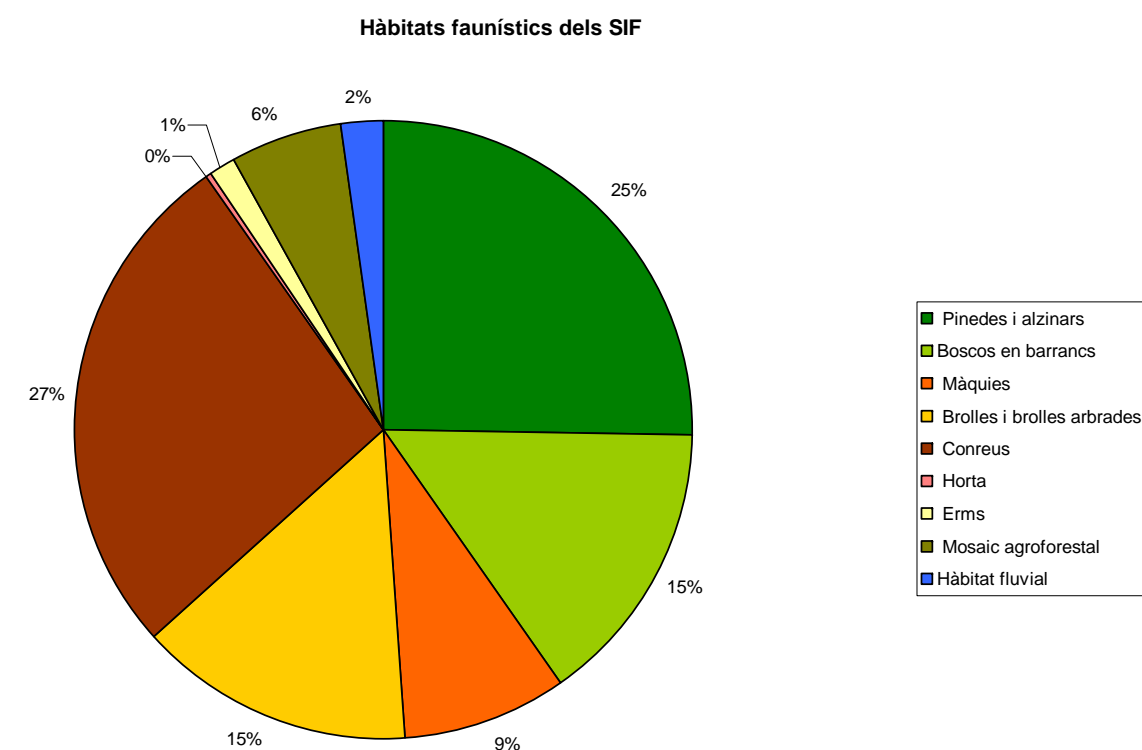

Fig. 13. Composició de l'àrea del MMAP en els diferents hàbitats faunístics

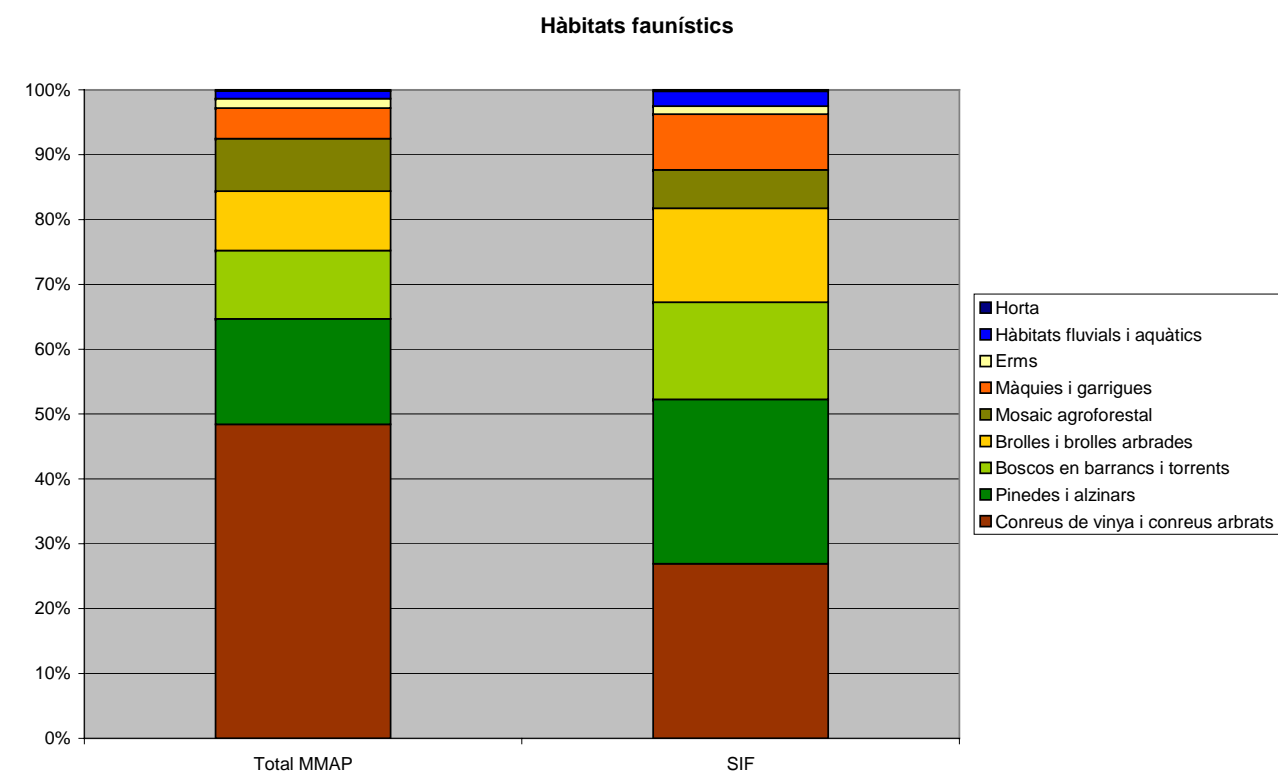

Fig. 14. Comparació de la presència dels diferents hàbitats faunístics en el total de l'àrea compresa en la Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès i en els Sectors d'Interès Faunístic definits.

7. APROXIMACIÓ A UN PRIMER CATÀLEG DE VERTEBRATS DE LA MANCOMUNITAT DE MUNICIPIS DE L'ALT PENEDEÈS I ENVIRONS

S'ha elaborat aquest catàleg a partir de les dades de camp pròpies recollides en el decurs del treball i de la consulta bibliogràfica: alguns treballs regionals amb informació de l'àrea d'estudi i dels diferents Atles de Vertebrats de Catalunya (veure Bibliografia). També s'ha consultat el Banc de Dades BioCat de la Universitat de Barcelona per tal de confirmar les dades dubtoses.

Pel que fa a l'àmbit territorial d'aquest llistat, cal especificar que en els casos en què la informació consultada es presenta per quadrícula UTM de 10x10 Km, les dades incloses depassen l'àmbit específic d'aquest informe i per tant inclouen dades sobre la fauna de les àrees perifèriques al territori de la MMAP. Les dades de quiròpters provenen de manera gairebé exclusiva de les fonts bibliogràfiques citades.

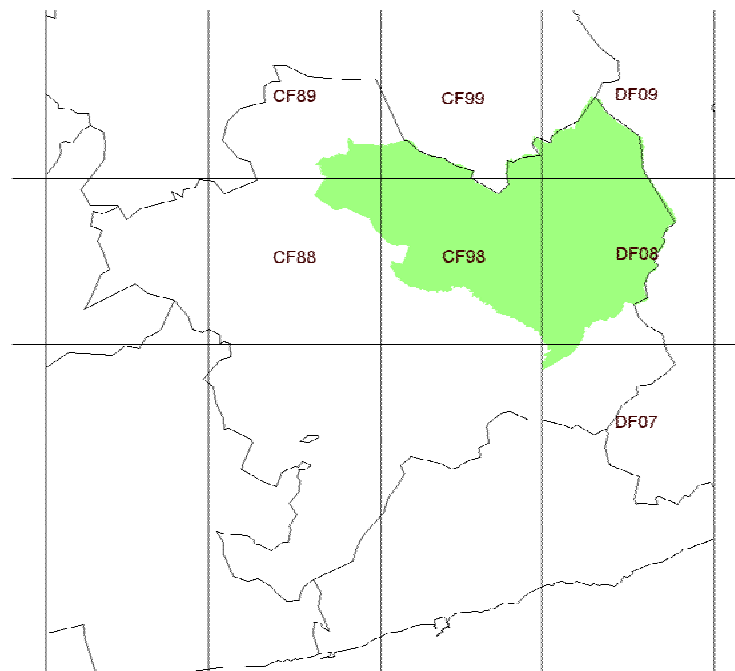

Fig. 15: Mapa de les quadrícules UTM i l'àrea de l'estudi.

OCELLS NIDIFICANTS

Nom comú	Gènere	Espècie	Reproducció
Cabusset	<i>Tachybaptus</i>	<i>ruficollis</i>	Possible
Bernat pescaire	<i>Ardea</i>	<i>cinerea</i>	Estival No Repr.
Agro roig	<i>Ardea</i>	<i>purpurea</i>	Migradora
Martinet blanc	<i>Egretta</i>	<i>garzetta</i>	Estival No Repr.
Martinet de nit	<i>Nycticorax</i>	<i>nycticorax</i>	Migradora
Martinet menut	<i>Ixobrychys</i>	<i>minutus</i>	Migradora
Ànec coll-verd	<i>Anas</i>	<i>platyrhynchos</i>	Segura
Aligot comú	<i>Buteo</i>	<i>buteo</i>	Segura
Falcó pelegrí	Falco	peregrinus	Segura
Xoriguer	<i>Falco</i>	<i>tinnunculus</i>	Probable
Falcó mostatxut	<i>Falco</i>	<i>subbuteo</i>	Probable
Àguila cuabarrada	Hieraetus	fasciatus	Segura
Àguila marcenca	Circaetus	gallicus	Probable
Astor	<i>Accipiter</i>	<i>gentilis</i>	Possible
Esparver vulgar	<i>Accipiter</i>	<i>nisus</i>	Possible
Perdiu	<i>Alectoris</i>	<i>rufa</i>	Segura
Guatlla	<i>Coturnix</i>	<i>coturnix</i>	Possible
Polla d'aigua	<i>Gallinula</i>	<i>chloropus</i>	Segura
Corriol petit	<i>Charadrius</i>	<i>dubius</i>	Segura
Xivitona	<i>Actitis</i>	<i>hypoleucos</i>	Migradora
Colom roquer	<i>Columba</i>	<i>livia</i>	Segura
Tudó	<i>Columba</i>	<i>palumbus</i>	Segura
Tòrtora turca	<i>Streptopelia</i>	<i>decaocto</i>	Segura
Tòrtora	<i>Streptopelia</i>	<i>turtur</i>	Segura
Cucut	<i>Cuculus</i>	<i>canorus</i>	Segura
Duc	Bubo	Bubo	Segura
Òliba	<i>Tyto</i>	<i>alba</i>	Possible
Xot	<i>Otus</i>	<i>scops</i>	Segura
Mussol	<i>Athene</i>	<i>noctua</i>	Segura
Mussol banyut	<i>Asio</i>	<i>otus</i>	Segura
Gamarús	<i>Strix</i>	<i>aluco</i>	Segura
Enganyapastors	Caprimulgus	europaeus	Segura
Siboc	<i>Caprimulgus</i>	<i>ruficollis</i>	Probable
Falziot	<i>Apus</i>	<i>apus</i>	Segura
Ballester	<i>Tachymarptis</i>	<i>melba</i>	Segura
Blauet	Alcedo	attis	Possible
Abellerol	<i>Merops</i>	<i>apiaster</i>	Segura
Puput	<i>Upupa</i>	<i>epops</i>	Segura
Picot verd	<i>Picus</i>	<i>viridis</i>	Segura
Picot garser gros	<i>Dendrocopos</i>	<i>major</i>	Segura
Cogullada vulgar	<i>Galerida</i>	<i>cristata</i>	Segura
Cogullada fosca	Galerida	theklae	Probable
Cotoliu	Lullula	arborea	Segura
Roquerol	<i>Ptyonoprogne</i>	<i>rupestris</i>	Segura

Oreneta	<i>Hirundo</i>	<i>rustica</i>	Segura
Oreneta cuablanca	<i>Delichon</i>	<i>urbica</i>	Segura

OCELLS NIDIFICANTS

Nom comú	Gènere	Espècie	Reproducció
Cuereta torrentera	<i>Motacilla</i>	<i>cinerea</i>	Segura
Cuereta blanca	<i>Motacilla</i>	<i>alba</i>	Segura
Cargolet	<i>Troglodytes</i>	<i>troglodytes</i>	Segura
Pitroig	<i>Erithacus</i>	<i>rubecula</i>	Segura
Rossinyol	<i>Luscinia</i>	<i>meigarhynchos</i>	Segura
Cotxa fumada	<i>Phoenicurus</i>	<i>ochrurus</i>	Segura
Bitxac	<i>Saxicola</i>	<i>torquata</i>	Segura
Còlit ros	<i>Oenanthe</i>	<i>hispanica</i>	Segura
Merla blava	<i>Monticola</i>	<i>solitarius</i>	Segura
Merla roquera	<i>Monticola</i>	<i>saxatilis</i>	Possible
Merla	<i>Turdus</i>	<i>merula</i>	Segura
Griva	<i>Turdus</i>	<i>viscivorus</i>	Segura
Rossinyol bord	<i>Cettia</i>	<i>cetti</i>	Segura
Trist	<i>Cisticola</i>	<i>juncidis</i>	Segura
Bosqueta	<i>Hippolais</i>	<i>polyglotta</i>	Segura
Tallarol capnegre	<i>Sylvia</i>	<i>melanocephala</i>	Segura
Tallarol emmascarat	<i>Sylvia</i>	<i>hortensis</i>	Probable
Tallarol de garriga	<i>Sylvia</i>	<i>cantillans</i>	Segura
Tallareta cuallarga	Sylvia	undata	Segura
Tallarol de casquet	<i>Sylvia</i>	<i>atricapilla</i>	Segura

OCELLS NIDIFICANTS

Nom comú	Gènere	Espècie	Reproducció
Mosquiter	<i>Phylloscopus</i>	<i>collybita</i>	Segura
Mosquiter pàl.lid	<i>Phylloscopus</i>	<i>bonelli</i>	Segura
Bruel	<i>Regulus</i>	<i>ignicapillus</i>	Segura
Papamosques gris	<i>Muscicapa</i>	<i>striata</i>	Possible
Mastegatxex	<i>Ficedula</i>	<i>hypoleuca</i>	Migrador
Mallerenga cuallarga	<i>Aegithalos</i>	<i>caudatus</i>	Segura
Mallerenga emplomallada	<i>Parus</i>	<i>cristatus</i>	Segura
Mallerenga blava	<i>Parus</i>	<i>caeruleus</i>	Segura
Mallerenga carbonera	<i>Parus</i>	<i>major</i>	Segura
Raspinell	<i>Certhia</i>	<i>brachydactyla</i>	Segura
Oriol	<i>Oriolus</i>	<i>oriolus</i>	Segura
Botxí meridional	<i>Lanius</i>	<i>meridionalis</i>	Segura
Capsigrany	<i>Lanius</i>	<i>senator</i>	Segura
Gaig	<i>Garrulus</i>	<i>glandarius</i>	Segura
Garsa	<i>Pica</i>	<i>pica</i>	Segura
Gralla	<i>Corvus</i>	<i>monedula</i>	Possible
Cornella negra	<i>Corvus</i>	<i>corone</i>	Probable
Corb	<i>Corvus</i>	<i>corax</i>	Segura
Estornell vulgar	<i>Sturnus</i>	<i>vulgaris</i>	Segura

Estornell negre	<i>Sturnus</i>	<i>unicolor</i>	Segura
Pardal	<i>Passer</i>	<i>domesticus</i>	Segura
Pardal xarrec	<i>Passer</i>	<i>montanus</i>	Segura
Pardal roquer	<i>Petronia</i>	<i>petronia</i>	Segura
Pinsà	<i>Fringilla</i>	<i>coelebs</i>	Segura
Gafarró	<i>Serinus</i>	<i>serinus</i>	Segura
Verdum	<i>Carduelis</i>	<i>chloris</i>	Segura
Cadenera	<i>Carduelis</i>	<i>carduelis</i>	Segura
Passerell	<i>Carduelis</i>	<i>cannabina</i>	Segura
Trencapinyes	<i>Loxia</i>	<i>curvirostra</i>	Possible
Gratapalles	<i>Emberiza</i>	<i>cirlus</i>	Probable
Cruixidell	<i>Miliaria</i>	<i>calandra</i>	Possible
Sit negre	<i>Emberiza</i>	<i>cia</i>	Segura
Hortolà	<i>Emberiza</i>	<i>hortulana</i>	<u>Segura</u>
Cruixidell	<i>Emberiza</i>	<i>calandra</i>	<u>Segura</u>

MAMÍFERS

Nom comú	Gènere	espècie
Ratapinyada pipistrel·la de vores clares	<i>Pipistrellus</i>	<i>kuhlii</i>
Ratapinyada pipistrel·la nana	<i>Pipistrellus</i>	<i>pygmaeus</i>
Ratapinyada pipistrel·la comuna	<i>Pipistrellus</i>	<i>pipistrellus</i>
Ratapinyada dels graners	<i>Eptesicus</i>	<i>serotinus</i>
Ratapinyada de peus grans	<i>Myotis</i>	<i>capaccinii</i>
Ratapinyada d'orella escapçada	<i>Myotis</i>	<i>emarginata</i>
Rat-penat de musell gran	<i>Myotis</i>	<i>myotis</i>
Rat-penat mediterrani de ferradura	<i>Rhinolophus</i>	<i>euryle</i>
Rat penat gran de ferradura	<i>Rhinolophus</i>	<i>ferrumequinum</i>
Rat-penat petit de ferradura	<i>Rhinolophus</i>	<i>hipposideros</i>
Rat penat de cova	<i>Miniopterus</i>	<i>schreibersii</i>
Musaranya comuna	<i>Crocidura</i>	<i>russula</i>
Musaranyeta	<i>Suncus</i>	<i>etruscus</i>
Eriçó	<i>Erinaceus</i>	<i>europaeus</i>
Conill	<i>Oryctolagus</i>	<i>cuniculus</i>
Ratolí casolà	<i>Mus</i>	<i>musculus</i>
Ratolí de camp	<i>Mus</i>	<i>spretus</i>
Rata grisa	<i>Rattus</i>	<i>norvegicus</i>
Talpó	<i>Microtus</i>	<i>duodecimcostatus</i>
Rata d'aigua	<i>Arvicola</i>	<i>sapidus</i>
Esquirol	<i>Sciurus</i>	<i>vulgaris</i>
Porc senglar	<i>Sus</i>	<i>scrofa</i>
Guilla	<i>Vulpes</i>	<i>vulpes</i>
Toixó	<i>Meles</i>	<i>meles</i>
Fagina	<i>Martes</i>	<i>foina</i>
Mostela	<i>Mustela</i>	<i>nivalis</i>
Visó americà	<i>Mustela</i>	<i>vison</i>

Geneta	<i>Genetta</i>	<i>genetta</i>
--------	----------------	----------------

Nom comú	Gènere	espècie
Serp blanca	<i>Elaphe</i>	<i>scalaris</i>
Serp verda	<i>Malpolon</i>	<i>monspessulanus</i>
Colobra llisa meridional	<i>Coronella</i>	<i>girondica</i>
Escurçó ibèric	<i>Vipera</i>	<i>latasti</i>
Colobra escurçonera	<i>Natrix</i>	<i>maura</i>
Vidriol	<i>Anguis</i>	<i>fragilis</i>
Llangardaix	<i>Lacerta</i>	<i>lepida</i>
Sargantana	<i>Podarcis</i>	<i>hispanica</i>
Sargantaner gros	<i>Psammmodromus</i>	<i>algius</i>
Sargantaner petit	<i>Psammmodromus</i>	<i>hispanicus</i>
Tortuga de rierol	<i>Mauremys</i>	<i>leprosa</i>
Tortuga de Florida	<i>Trachemys scripta</i>	<i>subsp. elegans</i>
Tortuga mediterrània	<i>Testudo</i>	<i>hernanni</i>
Dragó	<i>Tarentola</i>	<i>mauritanica</i>
Dragó rosat	<i>Hemidactylus</i>	<i>turcicus</i>

AMFIBIS

Nom comú	Gènere	espècie
Granota	<i>Rana</i>	<i>perezi</i>
Reineta	<i>Hyla</i>	<i>meridionalis</i>
Gripau comú	<i>Bufo</i>	<i>bufo</i>
Gripau corredor	<i>Bufo</i>	<i>calamita</i>
Gripau d'esperons	<i>Pelobates</i>	<i>cultripes</i>
Gripauet	<i>Pelodytes</i>	<i>punctatus</i>
Salamandra	<i>Salamandra</i>	<i>salamandra</i>

PEIXOS

Nom comú	Gènere	espècie
Carpa	<i>Ciprinus</i>	<i>carpio</i>
Carpa de miralls	<i>Carassius</i>	<i>carassius</i>
Gambúsia	<i>Gambusia</i>	<i>affinis</i>
Barb cuaroig	<i>Barbus</i>	<i>haasi</i>
Bagre	<i>Squalus</i>	<i>cephalus</i>

- Directiva 92/43/CEE del Consejo, de 21 de mayo de 1992, relativa a la conservación de los hábitats naturales y de la fauna y flora silvestres

Annexo 2

Especies animales y vegetales de interes comunitario para cuya conservacion es necesario designar zonas especiales de conservacion

- Espècies d'interès comunitari considerades insuficientment representades en la proposta actual de LIC de la xarxa Natura 2000 catalana (annex II de la Directiva 97/62)
- Espècies d'aus de l'annex I de la Directiva 79/409 en les que s'ha basat la proposta d'ampliació de la xarxa Natura 2000 (Prioritari).
- Especies de l'Annex 1 de la Directiva Aves (Espècies objecte de mesures de Conservació . Utilitzades per a la declaració de Zones Especials per a la Protecció de les Aus)

Pel que fa als **INVERTEBRATS**, no inclosos en aquest treball recomanem, la implantació a l'àmbit de la MMAP d'un itinerari de seguiment de Papallones diürnes (Ropalòcers) a incorporar en la Xarxa Catalana del Butterfly Monitoring Scheme (B.M.S.) que coordina el Museu de Ciències Naturals de Granollers. Actualment estan en funcionament estacions de BMS a Martorell, Olesa de Bonesvalls, Olivella i el Montmell. Fora molt convenient la instal·lació d'una nova estació de BMS a l'àmbit de la MMAP ja que les papallones són excel·lents indicadors mediambientals, i les dades dels canvis poblacionals en territoris agrícoles poden resultar molt útils en una planificació i gestió mediambiental integrada.

ADDENDA

Els següents llistats corresponen al buidat de les dades procedents de l'Atlas dels Ocells nidificants de Catalunya 1999-2002 (J. Estrada et al. 2004) de les quadrícules que inclouen part de l'àmbit d'estudi.

UTM10	Nom Ocell	Gènere	Espècie	Categoria
CF89	Ànec collverd	Anas	platyrhynchos	Segura
	Àguila marcenca	Circaetus	gallicus	Probable
	Astor	Accipiter	gentilis	Possible
	Esparver vulgar	Accipiter	nisus	Possible
	Aligot comú	Buteo	buteo	Segura
	Àguila cuabarrada	Hieraaetus	fasciatus	Estival No Repr.
	Xoriguer comú	Falco	tinnunculus	Possible
	Perdiu roja	Alectoris	rufa	Probable
	Guatlla	Coturnix	coturnix	Probable
	Polla d'aigua	Gallinula	chloropus	Probable
	Colom roquer	Columba	livia	Probable
	Xixella	Columba	oenas	Probable
	Tudó	Columba	palumbus	Probable
	Tórtora	Streptopelia	turtur	Probable
	Cucut	Cuculus	canorus	Probable
	Òliba	Tyto	alba	Probable
	Xot	Otus	scops	Probable
	Duc	Bubo	bubo	Probable
	Mussol comú	Athene	noctua	Possible
	Gamarús	Strix	aluco	Probable
	Enganyapastors	Caprimulgus	europaeus	Probable
	Siboc	Caprimulgus	ruficollis	Probable
	Falciot negre	Apus	apus	Possible
	Ballester	Apus	melba	Possible
	Blauet	Alcedo	atthis	Possible
	Abellerol	Merops	apiaster	Segura
	Puput	Upupa	epops	Segura
	Colltort	Jynx	torquilla	Segura
	Picot verd	Picus	viridis	Probable
	Picot garser gros	Dendrocopos	major	Possible
	Cogullada vulgar	Galerida	cristata	Probable

	Cotoliu	Lullula	arborea	Probable
	Roquerol	Ptyonoprogne	rupestris	Probable
	Oreneta vulgar	Hirundo	rustica	Segura
	Oreneta cuablanca	Delichon	urbicum	Segura
	Cuereta torrentera	Motacilla	cinerea	Segura
	Cuereta blanca	Motacilla	alba	Segura
	Cargolet	Troglodytes	troglodytes	Segura
	Pit-roig	Erithacus	rubecula	Segura
	Rossinyol	Luscinia	megarhynchos	Segura
	Cotxa fumada	Phoenicurus	ochruros	Segura
	Bitxac comú	Saxicola	torquatum	Segura
	Còlit ros	Oenanthe	hispanica	Probable
	Merla blava	Monticola	solitarius	Segura
	Merla	Turdus	merula	Segura
	Tord comú	Turdus	philomelos	Probable
	Griva	Turdus	viscivorus	Segura
	Rossinyol bord	Cettia	cetti	Probable
	Trist	Cisticola	juncidis	Probable
	Bosqueta vulgar	Hippolais	polyglotta	Segura
	Tallareta cuallarga	Sylvia	undata	Segura
	Tallarol de garriga	Sylvia	cantillans	Segura
	Tallarol capnegre	Sylvia	melanocephala	Segura
	Tallarol emmascarat	Sylvia	hortensis	Probable
	Tallarol gros	Sylvia	borin	Probable
	Tallarol de casquet	Sylvia	atricapilla	Probable
	Mosquiter pàl·lid	Phylloscopus	bonelli	Probable
	Mosquiter comú	Phylloscopus	collybita	Probable
	Bruel	Regulus	ignicapilla	Probable
	Papamosques gris	Muscicapa	striata	Probable
	Mallerenga cuallarga	Aegithalos	caudatus	Segura
	Mallerenga emplomallada	Parus	cristatus	Segura
	Mallerenga petita	Parus	ater	Probable
	Mallerenga blava	Parus	caeruleus	Segura
	Mallerenga carbonera	Parus	major	Segura
	Raspinell comú	Certhia	brachydactyla	Probable
	Oriol	Oriolus	oriolus	Probable
	Botxí meridional	Lanius	meridionalis	Segura

	Capsigrany	Lanius	senator	Possible
	Gaig	Garrulus	glandarius	Segura
	Garsa	Pica	pica	Probable
	Gralla	Corvus	monedula	Possible
	Cornella negra	Corvus	corone	Possible
	Corb	Corvus	corax	Probable
	Estornell vulgar	Sturnus	vulgaris	Segura
	Pardal comú	Passer	domesticus	Segura
	Pardal xarrec	Passer	montanus	Possible
	Pardal roquer	Petronia	petronia	Segura
	Pinsà comú	Fringilla	coelebs	Probable
	Gafarró	Serinus	serinus	Probable
	Verdum	Carduelis	chloris	Probable
	Cadenera	Carduelis	carduelis	Segura
	Passerell comú	Carduelis	cannabina	Segura
	Trencapinyes	Loxia	curvirostra	Possible
	Gratapalles	Emberiza	cirlus	Probable
	Sit negre	Emberiza	cia	Probable
	Hortolà	Emberiza	hortulana	Probable
	Cruixidell	Emberiza	calandra	Probable

Quadricula : CF 89

Estivals no reproductors:	1
Nidificació possible:	13
Probable:	42
Segura:	32
Total Esp/quadricula	88

CF 98	Nom comú	Gènere	Espècie	Reproducció
	Cabusset	Tachybaptus	ruficollis	Possible
	Bernat pescaire	Ardea	cinerea	Estival No Repr.
	Agro roig	Ardea	purpurea	Migradora
	Martinet blanc	Egretta	garzetta	Estival No Repr.
	Martinet de nit	Nycticorax	nycticorax	Migradora
	Martinet menut	Ixobrychys	minutus	Migradora

Ànec coll-verd	Anas	platyrhynchos	Possible
Aligot comú	Buteo	buteo	Possible
Xoriguer	Falco	tinnunculus	Probable
Àguila cuabarrada	Hieraetus	fasciatus	Visitant
Perdiu	Alectoris	rufa	Segura
Polla d'igua	Gallinula	chloropus	Possible
Corriol petit	Charadrius	dubius	Posible
Xivitona	Actitis	hypoleucos	Migradora
Colom	Columba	livia	Probable
Tudó	Columba	palumbus	Probable
Tòrtora turca	Streptopelia	decaocto	Probable
Tòrtora	Streptopelia	turtur	Probable
Cucut	Cuculus	canorus	Probable
Òliba	Tyto	alba	Possible
Xot	Otus	scops	Probable
Mussol	Athene	noctua	Probable
Gamarús	Strix	aluco	Probable
Enganyapastors	Caprimulgus	europaeus	Probable
Siboc	Caprimulgus	ruficollis	Probable
Falziot	Apus	apus	Segura
Ballester	Tachymarptis	melba	Possible
Blauet	Alcedo	athis	Possible
Abellerol	Merops	apiaster	Segura
Puput	Upupa	epops	Probable
Picot verd	Picus	viridis	Possible
Picot garser gros	Picoides	major	Possible
Cogullada	Galerida	cristata	Probable
Cotoliu	Lullula	arborea	Probable
Oreneta	Hirundo	rustica	Segura
Oreneta cuablanca	Delichon	urbica	Segura
Cuereta torrentera	Motacilla	cinerea	Possible
Cuereta blanca	Motacilla	alba	Possible
Cargolet	Troglodytes	troglodytes	Probable
Pitroig	Erithacus	rubecula	Probable

Rossinyol	Luscinia	megarhynchos	Segura
Cotxa fumada	Phoenicurus	ochruros	Possible
Bitxac	Saxicola	torquata	Probable
Merla	Turdus	merula	Segura
Griva	Turdus	viscivorus	Possible
Rossinyol bord	Cettia	cetti	Possible
Trist	Cisticola	juncidis	Probable
Bosqueta	Hippolais	polyglotta	Probable
Tallarol capnegre	Sylvia	melanocephala	Probable
Tallarol de garriga	Sylvia	cantillans	Probable
Tallarol de casquet	Sylvia	atricapilla	Probable
Mosquiter	Phylloscopus	collybita	Probable
Mosquiter pàl.lid	Phylloscopus	bonelli	Probable
Bruel	Regulus	ignicapillus	Possible
Papamosques gris	Muscicapa	striata	Possible
Mastegatatxes	Ficedula	hypoleuca	Migrador
Mallerenga cuallarga	Aegithalos	caudatus	Segura
Mallerenga emplomallada	Parus	cristatus	Possible
Mallerenga blava	Parus	caeruleus	Segura
Mallerenga carbonera	Parus	major	Segura
Raspinnell	Certhia	brachydactyla	Possible
Oriol	Oriolus	oriolus	Probable
Capsigrany	Lanius	senator	Possible
Gaig	Garrulus	glandarius	Possible
Garsa	Pica	pica	Segura
Estornell vulgar	Sturnus	vulgaris	Possible
Estornell negre	Sturnus	unicolor	Segura
Pardal	Passer	domesticus	Segura
Pardal xarrec	Passer	montanus	Segura
Pardal roquer	Petronia	petronia	Probable
Pinsà	Fringilla	coelebs	Possible
Gafarró	Serinus	serinus	Segura
Verdum	Carduelis	chloris	Segura
Cadernerà	Carduelis	carduelis	Segura

	Passerell	Carduelis	cannabina	Possible
	Gratapalles	Emberiza	cirlus	Probable
	Cruixidell	Miliaria	calandra	Possible

Quadricula CF 98

Estival no reproductors:	9
Reproducció Possible:	24
Probable:	27
Segura:	17
Total Espècies/quadricula:	77

UTM10	Nom Ocell	Gènere	Espècie	Categoria
CF99	Bernat pescaire	Ardea	cinerea	Estival No Repr.
	Ànec collverd	Anas	platyrhynchos	Segura
	Àguila marcenca	Circaetus	gallicus	Probable
	Astor	Accipiter	gentilis	Segura
	Esparver vulgar	Accipiter	nisus	Possible
	Aligot comú	Buteo	buteo	Possible
	Àguila cuabarrada	Hieraaetus	fasciatus	Segura
	Xoriguer comú	Falco	tinnunculus	Segura
	Falcó mostatxut	Falco	subbuteo	Probable
	Falcó pelegrí	Falco	peregrinus	Segura
	Perdiu roja	Alectoris	rufa	Segura
	Guatlla	Coturnix	coturnix	Probable
	Faisà	Phasianus	colchicus	Probable
	Polla d'aigua	Gallinula	chloropus	Possible
	Corriol petit	Charadrius	dubius	Probable
	Colom roquer	Columba	livia	Segura
	Xixella	Columba	oenas	Segura
	Tudó	Columba	palumbus	Segura
	Tórtora turca	Streptopelia	decaocto	Segura
	Tórtora	Streptopelia	turtur	Probable
	Cucut	Cuculus	canorus	Probable
	Òliba	Tyto	alba	Possible
	Xot	Otus	scops	Probable
	Duc	Bubo	bubo	Segura
	Mussol comú	Athene	noctua	Probable
	Gamarús	Strix	aluco	Probable
	Mussol banyut	Asio	otus	Segura
	Enganyapastors	Caprimulgus	europaeus	Segura
	Siboc	Caprimulgus	ruficollis	Probable
	Falciot negre	Apus	apus	Segura
	Ballester	Apus	melba	Possible
	Abellerol	Merops	apiaster	Segura
	Puput	Upupa	epops	Segura
	Colltort	Jynx	torquilla	Probable
	Picot verd	Picus	viridis	Probable

	Picot garser gros	Dendrocopos	major	Possible
	Cogullada vulgar	Galerida	cristata	Probable
	Cotoliu	Lullula	arborea	Probable
	Roquerol	Ptyonoprogne	rupestris	Possible
	Oreneta vulgar	Hirundo	rustica	Segura
	Oreneta cua-rogenca	Hirundo	aurica	Estival No Repr.
	Oreneta cuablanca	Delichon	urbicum	Segura
	Trobat	Anthus	campestris	Probable
	Cuereta torrentera	Motacilla	cinerea	Segura
	Cuereta blanca	Motacilla	alba	Segura
	Cargolet	Troglodytes	troglodytes	Probable
	Pit-roig	Erithacus	rubecula	Probable
	Rossinyol	Luscinia	megarhynchos	Probable
	Cotxa fumada	Phoenicurus	ochruros	Probable
	Bitxac comú	Saxicola	torquatum	Probable
	Merla blava	Monticola	solitarius	Possible
	Merla	Turdus	merula	Segura
	Tord comú	Turdus	philomelos	Probable
	Griva	Turdus	viscivorus	Segura
	Rossinyol bord	Cettia	cetti	Probable
	Trist	Cisticola	juncidis	Probable
	Bosqueta vulgar	Hippolais	polyglotta	Segura
	Tallarol de garriga	Sylvia	cantillans	Probable
	Tallarol capnegre	Sylvia	melanocephala	Probable
	Tallarol emmascarat	Sylvia	hortensis	Possible
	Tallarol gros	Sylvia	borin	Probable
	Tallarol de casquet	Sylvia	atricapilla	Probable
	Mosquiter pàl·lid	Phylloscopus	bonelli	Probable
	Mosquiter comú	Phylloscopus	collybita	Probable
	Bruel	Regulus	ignicapilla	Probable
	Papamosques gris	Muscicapa	striata	Probable
	Mallerenga cuallarga	Aegithalos	caudatus	Segura
	Mallerenga emplomallada	Parus	cristatus	Segura
	Mallerenga petita	Parus	ater	Segura
	Mallerenga blava	Parus	caeruleus	Segura
	Mallerenga carbonera	Parus	major	Probable
	Raspinell comú	Certhia	brachydactyla	Segura

	Teixidor	Remiz	pendulinus	Segura
	Oriol	Oriolus	oriolus	Probable
	Capsigrany	Lanius	senator	Possible
	Gaig	Garrulus	glandarius	Segura
	Garsa	Pica	pica	Segura
	Corb	Corvus	corax	Segura
	Estornell vulgar	Sturnus	vulgaris	Segura
	Estornell negre	Sturnus	unicolor	Segura
	Pardal comú	Passer	domesticus	Segura
	Pardal xarrec	Passer	montanus	Possible
	Pardal roquer	Petronia	petronia	Segura
	Pinsà comú	Fringilla	coelebs	Probable
	Gafarró	Serinus	serinus	Segura
	Verdum	Carduelis	chloris	Segura
	Cadenera	Carduelis	carduelis	Segura
	Passerell comú	Carduelis	cannabina	Probable
	Gratapalles	Emberiza	cirlus	Probable
	Sit negre	Emberiza	cia	Possible
	Cruixidell	Emberiza	calandra	Probable

Quadrícula : CF 99

Estivals no reproductors:	2
Nidificació possible:	12
Probable:	38
Segura :	39
Total Espècies /Quadr.	91

UTM10	Nom Ocell	Genere	Especie	Categoria
DF09	Cabusset	Tachybaptus	ruficollis	Segura
	Martinet menut	Ixobrychus	minutus	Possible
	Martinet blanc	Egretta	garzetta	Estival No Repr.
	Bernat pescaire	Ardea	cinerea	Possible
	Ànec collverd	Anas	platyrhynchos	Segura
	Àguila marcenca	Circaetus	gallicus	Possible
	Astor	Accipiter	gentilis	Probable
	Esparver vulgar	Accipiter	nisus	Segura
	Aligot comú	Buteo	buteo	Possible
	Xoriguer comú	Falco	tinnunculus	Segura
	Falcó pelegrí	Falco	peregrinus	Estival No Repr.
	Perdiu roja	Alectoris	rufa	Segura
	Guatlla	Coturnix	coturnix	Probable
	Faisà	Phasianus	colchicus	Segura
	Polla d'aigua	Gallinula	chloropus	Segura
	Cames llargues	Himantopus	himantopus	Estival No Repr.
	Corriol petit	Charadrius	dubius	Segura
	Xivitona	Actitis	hypoleucos	Estival No Repr.
	Gavià argentat	Larus	michahellis	Possible
	Colom roquer	Columba	livia	Segura
	Xixella	Columba	oenas	Segura
	Tudó	Columba	palumbus	Segura
	Tórtora turca	Streptopelia	decaocto	Segura
	Tórtora	Streptopelia	turtur	Segura
	Cotorreta de pit gris	Myiopsitta	monachus	Possible
	Cucut reial	Clamator	glandarius	Probable
	Cucut	Cuculus	canorus	Segura
	Òliba	Tyto	alba	Probable
	Xot	Otus	scops	Probable
	Mussol comú	Athene	noctua	Probable
	Gamarús	Strix	aluco	Probable
	Mussol banyut	Asio	otus	Probable
	Enganyapastors	Caprimulgus	europaeus	Probable
	Siboc	Caprimulgus	ruficollis	Probable
	Falciot negre	Apus	apus	Segura

	Ballester	Apus	melba	Segura
	Blauet	Alcedo	atthis	Segura
	Abellerol	Merops	apiaster	Segura
	Puput	Upupa	epops	Segura
	Colltort	Jynx	torquilla	Probable
	Picot verd	Picus	viridis	Segura
	Cogullada vulgar	Galerida	cristata	Segura
	Cotoliu	Lullula	arborea	Possible
	Oreneta de ribera	Riparia	riparia	Probable
	Roquerol	Ptyonoprogne	rupestris	Segura
	Oreneta vulgar	Hirundo	rustica	Segura
	Oreneta cuablanca	Delichon	urbicum	Segura
	Trobat	Anthus	campestris	Possible
	Cuereta torrentera	Motacilla	cinerea	Segura
	Cuereta blanca	Motacilla	alba	Segura
	Cargolet	Troglodytes	troglodytes	Segura
	Pit-roig	Erithacus	rubecula	Segura
	Rossinyol	Luscinia	megarhynchos	Segura
	Cotxa fumada	Phoenicurus	ochruros	Segura
	Bitxac comú	Saxicola	torquatum	Segura
	Còlit ros	Oenanthe	hispanica	Possible
	Merla blava	Monticola	solitarius	Probable
	Merla	Turdus	merula	Segura
	Tord comú	Turdus	philomelos	Segura
	Griva	Turdus	viscivorus	Segura
	Rossinyol bord	Cettia	cetti	Segura
	Trist	Cisticola	juncidis	Segura
	Boscarla de canyar	Acrocephalus	scirpaceus	Segura
	Balquer	Acrocephalus	arundinaceus	Probable
	Bosqueta vulgar	Hippolais	polyglotta	Segura
	Tallareta cuallarga	Sylvia	undata	Segura
	Tallarol de garriga	Sylvia	cantillans	Probable
	Tallarol capnegre	Sylvia	melanocephala	Segura
	Tallarol emmascarat	Sylvia	hortensis	Possible
	Tallarol de casquet	Sylvia	atricapilla	Segura
	Mosquiter pàl·lid	Phylloscopus	bonelli	Probable
	Mosquiter comú	Phylloscopus	collybita	Probable

	Bruel	Regulus	ignicapilla	Segura
	Papamosques gris	Muscicapa	striata	Segura
	Mallerenga cuallarga	Aegithalos	caudatus	Segura
	Mallerenga emplomallada	Parus	cristatus	Segura
	Mallerenga petita	Parus	ater	Probable
	Mallerenga blava	Parus	caeruleus	Segura
	Mallerenga carbonera	Parus	major	Segura
	Raspinnell comú	Certhia	brachydactyla	Segura
	Teixidor	Remiz	pendulinus	Segura
	Oriol	Oriolus	oriolus	Segura
	Botxí meridional	Lanius	meridionalis	Probable
	Capsigrany	Lanius	senator	Segura
	Gaig	Garrulus	glandarius	Segura
	Garsa	Pica	pica	Segura
	Corb	Corvus	corax	Possible
	Estornell vulgar	Sturnus	vulgaris	Segura
	Estornell negre	Sturnus	unicolor	Segura
	Pardal comú	Passer	domesticus	Segura
	Pardal xarrec	Passer	montanus	Segura
	Pardal roquer	Petronia	petronia	Segura
	Pinsà comú	Fringilla	coelebs	Segura
	Gafarró	Serinus	serinus	Segura
	Verdum	Carduelis	chloris	Segura
	Cadenera	Carduelis	carduelis	Segura
	Passerell comú	Carduelis	cannabina	Segura
	Gratapalles	Emberiza	cirlus	Probable
	Sit negre	Emberiza	cia	Probable
	Cruixidell	Emberiza	calandra	Probable

Quadrícula : DF 09

Estivals no reproductors	4	
Probable:	22	
Nidificació possible:		11
Segura:	63	
Total Espècies/quadrícula:		100

UTM10	Nom Ocell	Genere	Especie	Categoria
CF88	Cabusset	Tachybaptus	ruficollis	Segura
	Martinet menut	Ixobrychus	minutus	Probable
	Ànec collverd	Anas	platyrhynchos	Segura
	Àguila marcenca	Circaetus	gallicus	Possible
	Esparver vulgar	Accipiter	nisus	Probable
	Aligot comú	Buteo	buteo	Possible
	Àguila cuabarrada	Hieraaetus	fasciatus	Segura
	Xoriguer comú	Falco	tinnunculus	Segura
	Falcó mostatxut	Falco	subbuteo	Possible
	Perdiu roja	Alectoris	rufa	Segura
	Guatlla	Coturnix	coturnix	Probable
	Polla d'aigua	Gallinula	chloropus	Segura
	Fotja vulgar	Fulica	atra	Segura
	Colom roquer	Columba	livia	Segura
	Xixella	Columba	oenas	Probable
	Tudó	Columba	palumbus	Segura
	Tórtora turca	Streptopelia	decaocto	Probable
	Tórtora	Streptopelia	turtur	Probable
	Cucut reial	Clamator	glandarius	Probable
	Cucut	Cuculus	canorus	Probable
	Òliba	Tyto	alba	Possible
	Xot	Otus	scops	Probable
	Duc	Bubo	bubo	Segura
	Mussol comú	Athene	noctua	Segura
	Gamarús	Strix	aluco	Probable
	Mussol banyut	Asio	otus	Probable
	Enganyapastors	Caprimulgus	europaeus	Probable
	Siboc	Caprimulgus	ruficollis	Probable
	Falciot negre	Apus	apus	Segura
	Ballester	Apus	melba	Possible
	Abellerol	Merops	apiaster	Segura
	Puput	Upupa	epops	Segura
	Colltort	Jynx	torquilla	Probable
	Picot verd	Picus	viridis	Segura
	Picot garser gros	Dendrocopos	major	Segura
	Cogullada vulgar	Galerida	cristata	Probable

	Cotoliu	Lullula	arborea	Segura
	Alosa vulgar	Alauda	arvensis	Probable
	Roquerol	Ptyonoprogne	rupestris	Segura
	Oreneta vulgar	Hirundo	rustica	Segura
	Oreneta cuablanca	Delichon	urbicum	Segura
	Trobat	Anthus	campestris	Probable
	Cuereta torrentera	Motacilla	cinerea	Segura
	Cuereta blanca	Motacilla	alba	Segura
	Cargolet	Troglodytes	troglodytes	Segura
	Pit-roig	Erithacus	rubecula	Segura
	Rossinyol	Luscinia	megarhynchos	Segura
	Cotxa fumada	Phoenicurus	ochrurus	Segura
	Bitxac comú	Saxicola	torquatum	Segura
	Còlit ros	Oenanthe	hispanica	Probable
	Merla blava	Monticola	solitarius	Segura
	Merla	Turdus	merula	Segura
	Tord comú	Turdus	philomelos	Probable
	Griva	Turdus	viscivorus	Segura
	Rossinyol bord	Cettia	cetti	Probable
	Trist	Cisticola	juncidis	Probable
	Bosqueta vulgar	Hippolais	polyglotta	Segura
	Tallareta cuallarga	Sylvia	undata	Probable
	Tallarol de garriga	Sylvia	cantillans	Probable
	Tallarol capnegre	Sylvia	melanocephala	Probable
	Tallarol de casquet	Sylvia	atricapilla	Segura
	Mosquiter pàl·lid	Phylloscopus	bonelli	Segura
	Mosquiter comú	Phylloscopus	collybita	Probable
	Bruel	Regulus	ignicapilla	Segura
	Papamosques gris	Muscicapa	striata	Segura
	Mallerenga cuallarga	Aegithalos	caudatus	Segura
	Mallerenga emplomallada	Parus	cristatus	Probable
	Mallerenga petita	Parus	ater	Segura
	Mallerenga blava	Parus	caeruleus	Segura
	Mallerenga carbonera	Parus	major	Segura
	Raspinell comú	Certhia	brachydactyla	Segura
	Oriol	Oriolus	oriolus	Probable
	Botxí meridional	Lanius	meridionalis	Possible

	Capsigrany	Lanius	senator	Possible
	Gaig	Garrulus	glandarius	Segura
	Garsa	Pica	pica	Segura
	Corb	Corvus	corax	Segura
	Estornell vulgar	Sturnus	vulgaris	Segura
	Estornell negre	Sturnus	unicolor	Segura
	Pardal comú	Passer	domesticus	Segura
	Pardal xarrec	Passer	montanus	Segura
	Pardal roquer	Petronia	petronia	Segura
	Pinsà comú	Fringilla	coelebs	Segura
	Gafarró	Serinus	serinus	Segura
	Verdum	Carduelis	chloris	Segura
	Cadenera	Carduelis	carduelis	Segura
	Passerell comú	Carduelis	cannabina	Probable
	Trencapinyes	Loxia	curvirostra	Possible
	Gratapalles	Emberiza	cirlus	Segura
	Sit negre	Emberiza	cia	Possible
	Hortolà	Emberiza	hortulana	Probable
	Cruixidell	Emberiza	calandra	Probable

Quadrícula: **CF 88**

Nidificació possible: **9**

Probable: **30**

Segura: **53**

Total espècies /quadrícula: **93**

UTM10	Nom Ocell	Gènere	Espècie	Categoria
DF08	Bernat pescaire	Ardea	cinerea	Estival No Repr.
	Ànec collverd	Anas	platyrhynchos	Segura
	Àguila marcenca	Circaetus	gallicus	Possible
	Astor	Accipiter	gentilis	Possible
	Esparver vulgar	Accipiter	nisus	Possible
	Àguila cuabarrada	Hieraaetus	fasciatus	Segura
	Xoriguer comú	Falco	tinnunculus	Segura
	Perdiu roja	Alectoris	rufa	Segura
	Guatlla	Coturnix	coturnix	Possible
	Faisà	Phasianus	colchicus	Probable
	Polla d'aigua	Gallinula	chloropus	Segura
	Corriol petit	Charadrius	dubius	Segura
	Xivitona	Actitis	hypoleucos	Estival No Repr.
	Colom roquer	Columba	livia	Segura
	Xixella	Columba	oenas	Probable
	Tudó	Columba	palumbus	Segura
	Tórtora	Streptopelia	turtur	Probable
	Cotorreta de pit gris	Myiopsitta	monachus	Segura
	Cucut	Cuculus	canorus	Probable
	Òliba	Tyto	alba	Probable
	Xot	Otus	scops	Probable
	Duc	Bubo	bubo	Probable
	Mussol comú	Athene	noctua	Segura
	Enganyapastors	Caprimulgus	europaeus	Probable
	Siboc	Caprimulgus	ruficollis	Probable
	Falciot negre	Apus	apus	Segura
	Ballester	Apus	melba	Segura
	Abellerol	Merops	apiaster	Segura
	Puput	Upupa	epops	Segura
	Colltort	Jynx	torquilla	Probable
	Picot verd	Picus	viridis	Segura
	Picot garser gros	Dendrocopos	major	Segura
	Cogullada vulgar	Galerida	cristata	Probable
	Roquerol	Ptyonoprogne	rupestris	Possible
	Oreneta vulgar	Hirundo	rustica	Segura
	Oreneta cuablanca	Delichon	urbicum	Segura

	Cuereta blanca	Motacilla	alba	Segura
	Cargolet	Troglodytes	troglodytes	Segura
	Pit-roig	Erithacus	rubecula	Segura
	Rossinyol	Luscinia	megarhynchos	Segura
	Bitxac comú	Saxicola	torquatum	Segura
	Còlit ros	Oenanthe	hispanica	Segura
	Merla roquera	Monticola	saxatilis	Probable
	Merla blava	Monticola	solitarius	Segura
	Merla	Turdus	merula	Segura
	Tord comú	Turdus	philomelos	Segura
	Griva	Turdus	viscivorus	Possible
	Rossinyol bord	Cettia	cetti	Segura
	Trist	Cisticola	juncidis	Segura
	Bosqueta vulgar	Hippolais	polyglotta	Segura
	Tallareta cuallarga	Sylvia	undata	Segura
	Tallarol de garriga	Sylvia	cantillans	Segura
	Tallarol capnegre	Sylvia	melanocephala	Segura
	Tallarol gros	Sylvia	borin	Probable
	Tallarol de casquet	Sylvia	atricapilla	Segura
	Mosquiter pàl·lid	Phylloscopus	bonelli	Probable
	Mosquiter comú	Phylloscopus	collybita	Probable
	Bruel	Regulus	ignicapilla	Segura
	Papamosques gris	Muscicapa	striata	Probable
	Mallerenga cuallarga	Aegithalos	caudatus	Segura
	Mallerenga emplomallada	Parus	cristatus	Segura
	Mallerenga petita	Parus	ater	Segura
	Mallerenga blava	Parus	caeruleus	Segura
	Mallerenga carbonera	Parus	major	Segura
	Raspinell comú	Certhia	brachydactyla	Segura
	Oriol	Oriolus	oriolus	Probable
	Capsigrany	Lanius	senator	Segura
	Gaig	Garrulus	glandarius	Segura
	Garsa	Pica	pica	Segura
	Corb	Corvus	corax	Possible
	Estornell vulgar	Sturnus	vulgaris	Segura
	Estornell negre	Sturnus	unicolor	Segura
	Pardal comú	Passer	domesticus	Segura

	Pardal xarrec	Passer	montanus	Segura
	Pardal roquer	Petronia	petronia	Segura
	Pinsà comú	Fringilla	coelebs	Segura
	Gafarró	Serinus	serinus	Segura
	Verdum	Carduelis	chloris	Segura
	Cadenera	Carduelis	carduelis	Segura
	Passerell comú	Carduelis	cannabina	Probable
	Gratapalles	Emberiza	cirlus	Segura
	Sit negre	Emberiza	cia	Segura
	Cruixidell	Emberiza	calandra	Probable
	Aratinga de cap blau	Aratinga	acuticaudata	Possible

Quadrícula DF 08

Estivals no reproductors 2

Nidificació possible: 8

Probable: 19

Segura: 55

Total Espècies/quadrícula: 84